

Službeni list

Europske unije

C 276

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

6. kolovoza 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 276/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 276/02	Predmet C-163/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas protiv van Haren Schoenen BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Apsolutni razlozi za odbijanje registracije ili za proglašavanje žiga ništavim — Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda — Pojam, oblik — Boja — Pozicioniranje na dijelu proizvoda — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 2. — Članak 3. stavak 1. točka (e) podtočka iii.)	2
2018/C 276/03	Predmet C-530/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Sigurnost željeznica — Direktiva 2004/49/EZ — Nedonošenje odredbi koje su nužne kako bi se osigurala nezavisnost istražnog tijela)	2
2018/C 276/04	Predmet C-650/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS protiv Skatteministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU-a — Porez na dobit — Sloboda poslovnog nastana — Rezidentno društvo — Oporeziva dobit — Porezna olakšica — Odbitak gubitaka koje su pretrpjele rezidentne stalne poslovne jedinice — Dopuštenje — Odbitak gubitaka koje su pretrpjele nerezidentne stalne poslovne jedinice — Isključenje — Iznimka — Sustav odabira međunarodnog zajedničkog oporezivanja)	3

2018/C 276/05	Predmet C-665/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Minister Finansów protiv Gmina Wrocław (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Isporuka robe u zamjenu za plaćanje — Članak 14. stavak 1. — Prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik — Članak 14. stavak 2. točka (a) — Prijenos, uz plaćanje naknade, vlasništva nad imovinom koja pripada općini na Državnu riznicu radi izgradnje državne ceste — Pojam ‚naknada‘ — Transakcija koja podliježe PDV-u)	4
2018/C 276/06	Predmet C-683/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Köln – Njemačka) – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. protiv Savezne Republike Njemačke (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička ribarstvena politika — Uredba (EU) br. 1380/2013 — Članak 11. — Očuvanje morskih bioloških resursa — Zaštita okoliša — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Isključiva nadležnost Europske unije)	4
2018/C 276/07	Predmet C-39/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Lubrizol France SAS protiv Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Članci 28. i 30. UFEU-a — Davanja s istovrsnim učinkom — Članak 110. UFEU-a — Nacionalni porezi — Socijalni doprinosi koji plaćaju trgovačka društva u svrhu solidarnosti — Porez — Osnovica — Ukupni godišnji promet trgovačkih društava — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 17. — Prijenos robe u drugu državu članicu — Vrijednost prenesene robe — Uključivanje u ukupni godišnji promet)	5
2018/C 276/08	Predmet C-169/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino protiv Administración del Estado (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 34. i 35. UFEU-a — Slobodno kretanje robe — Količinska ograničenja — Mjere s istovrsnim učinkom — Zaštita svinja — Proizvodi koji se prerađuju ili prodaju u Španjolskoj — Standardi kvalitete za meso, but, plečku i kobasicu od karea iberske svinje — Uvjeti za uporabu oznake ‚de cebo‘ — Povećanje kvalitete proizvoda — Direktiva 2008/120/EZ — Područje primjene)	6
2018/C 276/09	Predmet C-223/17 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. lipnja 2018. – Lubrizol France SAS protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Zajednička carinska tarifa — Autonomne carine za određene poljoprivredne i industrijske proizvode — Zahtjev za carinske suspenzije — Uredba (EU) br. 1344/2011 — Odobrene carinske suspenzije — Prigovor — Uredba (EU) br. 1387/2013 — Zaključenje pobijanih suspenzija — Usporedivi proizvodi dostupni u dovoljnim količinama na tržištu Unije)	7
2018/C 276/10	Predmet C-421/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej protiv Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Područje primjene — Oporezive transakcije — Isporuka robe u zamjenu za plaćanje — Prijenos nekretnine dioničkog društva u korist dioničara u zamjenu za stjecanje njegovih dionica)	8
2018/C 276/11	Predmet C-458/17 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. lipnja 2018. – Rami Makhlouf protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Mjere protiv vodećih poslovnih osoba koje djeluju u Siriji kao i protiv utjecajnih članova obitelji Assad i Makhlouf — Prava obrane — Dokaz osnovanosti uvrštenja na popis)	8
2018/C 276/12	Predmet C-589/16: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Mario Alexander Filippi i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)	9

2018/C 276/13	Predmet C-402/17 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 17. svibnja 2018. – JYSK sp. z o.o. protiv Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Odbijanje odobrenja financijskog doprinosa Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) velikom projektu „Europski centar za zajedničke usluge” — Tužba za poništenje — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Uvjeti dopuštenosti — Nepostojanje izravnog utjecaja)	9
2018/C 276/14	Predmet C-481/17: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 30. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – Nikolay Yanchev protiv Direktora na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Sustav potpora koji je odobrila Europska komisija — Investicijske potpore u poljoprivrednom sektoru — Porezno izuzeće — Porezna olakšica za porez na dobit — Uvjeti — Odbijanje odobrenja pojedinačne potpore u sklopu tog sustava potpora)	10
2018/C 276/15	Predmet C-190/18: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio juge de paix du premier canton de Schaerbeek – Belgija) – Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) protiv Gherasima Sorina Rusua (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dovoljnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka i o razlozima kojima se opravdava potreba za davanjem odgovora na prethodna pitanja — Očita nedopuštenost)	11
2018/C 276/16	Predmet C-166/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2018. uputio Commissione Tributaria Regionale per la Campania (Italija) – Idroenergia Srl protiv Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta	11
2018/C 276/17	Predmet C-249/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën, druga stranka u postupku: CEVA Freight Holland BV	12
2018/C 276/18	Predmet C-251/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Rechtbank Noord-Holland (Nizozemska) – Trace Sport protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	12
2018/C 276/19	Predmet C-257/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – M. Güler protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	13
2018/C 276/20	Predmet C-258/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – H. Solak protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	14
2018/C 276/21	Predmet C-263/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2018. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers protiv Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV	14
2018/C 276/22	Predmet C-264/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Verfassungsgerichtshof (Belgija) – P. M., N. G. d. M., P. V. d. S. protiv Ministerraad	15
2018/C 276/23	Predmet C-265/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv Akvilė Jarmuškienė	16
2018/C 276/24	Predmet C-269/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S protiv C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16
2018/C 276/25	Predmet C-285/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija	17

2018/C 276/26	Predmet C-288/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X BV protiv Staatssecretaris van Financiën	19
2018/C 276/27	Predmet C-298/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2018. uputio Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg (Njemačka) – Reiner Grafe i Jürgen Pohle protiv Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH i OSL Bus GmbH	19
2018/C 276/28	Predmet C-302/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2018. uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgija) – X protiv Belgischer Staat	20
2018/C 276/29	Predmet C-314/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv SF	21
2018/C 276/30	Predmet C-329/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2018. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv SIA „Altic”	21
2018/C 276/31	Predmet C-335/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2018. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv AK	22
2018/C 276/32	Predmet C-336/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2018. uputio Apelativen sad Sofia (Bugarska) – kazneni postupak protiv EP	23
2018/C 276/33	Predmet C-342/18 P: Žalba koju je 24. svibnja 2018. podnijelo Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-130/17, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv Komisije	24
2018/C 276/34	Predmet C-358/18 P: Žalba koju je 1. lipnja 2018. podnijela Republika Poljska protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-507/15, Republika Poljska protiv Komisije	25
2018/C 276/35	Predmet C-363/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd protiv Ministre de l'Économie et des Finances	27
2018/C 276/36	Predmet C-371/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2018. uputio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited protiv Skykick UK Limited, Skykick Inc	27
2018/C 276/37	Predmet C-379/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2018. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Deutsche Lufthansa AG protiv Land Berlin	28
2018/C 276/38	Predmet C-393/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2018. uputio High Court of Justice, Family Division (Engleska i Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – UD protiv XB	29
2018/C 276/39	Predmet C-432/16: Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – Carolina Minayo Luque protiv Quitxalla Stars, SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal	30
2018/C 276/40	Predmet C-538/16: Rješenje predsjednika Suda od 18. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Kevin Joseph Devine protiv Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	30
2018/C 276/41	Predmet C-631/16: Rješenje predsjednika Suda od 17. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – X BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	30
2018/C 276/42	Predmet C-686/16 P: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 8. svibnja 2018. – Meissen Keramik GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	30

2018/C 276/43	Predmet C-71/17: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 22. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – David Vicente Fernandes protiv Gabinete Português de Carta Verde	31
2018/C 276/44	Predmet C-141/17: Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – José Luis Cabana Carballo protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) . . .	31
2018/C 276/45	Predmet C-303/17: Rješenje predsjednika Suda od 23. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Headlong Limited protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	31
2018/C 276/46	Predmet C-371/17: Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Uber BV protiv Richarda Leipolda	31
2018/C 276/47	Predmet C-381/17: Rješenje predsjednika Suda od 29. ožujka 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske, koju podupire: Francuska Republika	32
2018/C 276/48	Predmet C-382/17: Rješenje predsjednika osmog vijeća Suda od 24. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	32
2018/C 276/49	Predmet C-415/17: Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske, koju podupire: Francuska Republika	32
2018/C 276/50	Predmet C-491/17: Rješenje predsjednika trećeg vijeća Suda od 28. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – Hoteles Pinero Canarias SL protiv Keefea, punoljetne osobe kojoj je oduzeta poslovna sposobnost, kojeg zastupa Eyton	32
2018/C 276/51	Predmet C-615/17: Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – Eurowings GmbH protiv Klausa Rövekampa, Christiane Rupp	33
2018/C 276/52	Predmet C-645/17: Rješenje predsjednika Suda od 23. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland protiv Aylin Wüst, Petera Wüsta	33
2018/C 276/53	Predmet C-711/17: Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hamburg – Njemačka) – Anke Hartog protiv British Airways plc	33
2018/C 276/54	Predmet C-721/17: Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hannover – Njemačka) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov protiv Swiss Global Air Lines AG	33
2018/C 276/55	Predmet C-7/18: Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Modesto Jardón Lama protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 276/56	Predmet C-27/18: Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Bugarske, koju podupire: Francuska Republika	34
2018/C 276/57	Predmet C-57/18: Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – AX protiv BW	34
2018/C 276/58	Predmet C-87/18: Rješenje predsjednika Suda od 29. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga	34

2018/C 276/59	Predmet C-88/18: Rješenje predsjednika Suda od 29. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga	35
2018/C 276/60	Predmet C-196/18: Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Raúl Vítor Soares de Sousa protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	35
Opći sud		
2018/C 276/61	Predmet T-259/13 RENV: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Francuska protiv Komisije („FEOGA – Komponenta za jamstva – EFJP i EPFRR – Troškovi isključeni iz financiranja – Mjere ruralnog razvoja – Područja s prirodnim ograničenjima – Paušalni financijski ispravak – Troškovi Francuske – Kriterij opterećenja – Provjere na terenu”)	36
2018/C 276/62	Predmet T-104/15: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – KV protiv Komisije („Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru programa cjeloživotnog obrazovanja i osposobljavanja (2007-2013) – Projekti „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT” – Neprihvatljivi troškovi – Tužba za poništenje – Nenadležnost Komisije”)	36
2018/C 276/63	Spojeni predmeti T-306/15 i T-484/15: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – KV protiv EACEA-e („Arbitražna klauzula – Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru programa za cjeloživotno obrazovanje i osposobljavanje (2007-2013) – Projekti NEST i „This is IT” – Neprihvatljivi troškovi – Preinaka tužbe”)	37
2018/C 276/64	Predmet T-537/15: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – Verbis Alfa i EasyPack (InPost) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije InPost – Raniji figurativni žigovi Europske unije INFOPOST i ePOST i raniji nacionalni verbalni žig POST – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje rizika dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001] – Nepostojanje štete ugledu i nepostojanje slabljenja razlikovnog karaktera žiga – Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe br. 2017/1001] – Dokazi prvi put podneseni pred Općim sudom”)	38
2018/C 276/65	Predmet T-227/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2018. – Haverkamp IP protiv EUIPO-a – Sissel (Otirač) („Dizajn Zajednice – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja otirač – Raniji dizajn – Razlog za ništavost – Nedostatak individualnog karaktera – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Dokaz zasićenja stanja tehnike – Nepostojanje različitog ukupnog dojma – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 6/2002 – Članak 63. stavak 1. Uredbe br. 6/2000”)	39
2018/C 276/66	Predmet T-228/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2018. – Haverkamp IP protiv EUIPO-a – Sissel (Uzorak površine plaže s oblucima) („Dizajn Zajednice – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje uzorak površine plaže s oblucima – Raniji dizajn – Razlog za ništavost – Nepostojanje novosti – Članak 5. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	39
2018/C 276/67	Predmet T-325/16: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – České dráhy protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Odluka kojom se nalaže pretraga – Proporcionalnost – Nepostojanje proizvoljnosti – Obveza obrazlaganja – Dovoljno ozbiljne indicije – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Pravo na poštovanje privatnog života – Prava obrane”)	40

2018/C 276/68	Predmet T-619/16: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Sicignano protiv EUIPO-a – IN.PRO. DI (GiCapri „a giacchett’e capri”) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GiCapri „a giacchett’e capri” — Raniji figurativni žig Europske unije CAPRI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredba (EU) 2017/1001))	41
2018/C 276/69	Predmet T-621/16: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. — České dráhy protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Upravni postupak — Odluka kojom se nalaže pretraga — Inspekcija naložena na temelju informacija proizšlih iz druge inspekcije — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na poštovanje privatnog života — Prava obrane”)	41
2018/C 276/70	Predmet T-739/16: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Akant Monika i Zbigniew Harasym protiv EUIPO-a – Hunter Douglas Holding (COSIMO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije COSIMO — Raniji verbalni žig Europske unije COSIFLOR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokaz stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001”)	42
2018/C 276/71	Predmet T-71/17: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – France.com protiv EUIPO-a – France (FRANCE.com) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije FRANCE.com — Raniji međunarodni figurativni žig France — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	43
2018/C 276/72	Predmet T-78/17: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Jumbo Africa protiv EUIPO-a – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO) („Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije JUMBO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001] — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Članak 52. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe br. 2017/1001)”)	43
2018/C 276/73	Predmet T-211/17: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2018. – Amplexor Luxembourg protiv Komisije („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Obrada mišljenja radi njihove objave u Dodatku Službenom listu Europske unije — Jednako postupanje prema ponuditeljima — Neutralizacija prednosti ugovornog suradnika — Zloupotrebavanje ovlasti”)	44
2018/C 276/74	Predmet T-362/17: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2018. – NCL protiv EUIPO-a (FEEL FREE) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije FEEL FREE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	45
2018/C 276/75	Predmet T-556/17: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Staropilsen protiv EUIPO-a – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN) („Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije STAROPILSEN; STAROPLZEN — Raniji verbalni nacionalni žigovi i žigovi Europske unije STAROPRAMEN — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a), Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/10019)”)	45

2018/C 276/76	Predmet T-657/17: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Anabi Blanga protiv EUIPO-a – Polo/Lauren (HPC POLO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije HPC POLO — Raniji verbalni žig Europske unije POLO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	46
2018/C 276/77	Predmet T-691/17: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2018. – hoechstmass Balzer protiv EUIPO-a (Oblik kućišta mjerne trake) („Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik kućišta mjerne trake — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	46
2018/C 276/78	Predmet T-156/17: Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – L. protiv Parlamenta („Javna služba — Akreditirani parlamentarni asistent — Raskid ugovora — Litispencijacija — Nedopuštenost”)	47
2018/C 276/79	Predmet T-587/17: Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Unigroup protiv EUIPO-a – Pronova Laboratories (nailicin) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije nailicin — Raniji verbalni žig Beneluksa NAILCLIN — Relativni razlog za odbijanje — Kopija potvrde o registraciji ranijeg žiga — Pravilo 19. stavak 2. točka (a) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 7. stavak 2. točka (a) podtočka ii. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430) — Uzimanje u obzir dokumenta koji je podnesen zajedno s obavijesti o prigovoru — Pravilo 19. stavak 4. Uredbe br. 2868/95 (koje je postalo članak 7. stavak 5. Delegirane uredbe 2017/1430) — Očito pravno neosnovana tužba”)	48
2018/C 276/80	Predmet T-258/18: Tužba podnesena 23. travnja 2018. – Brunke protiv Komisije	48
2018/C 276/81	Predmet T-316/18: Tužba podnesena 22. svibnja 2018. – Mediaservis protiv Komisije	49
2018/C 276/82	Predmet T-318/18: Tužba podnesena 22. svibnja 2018. – Amazon EU i Amazon.com protiv Komisije	51
2018/C 276/83	Predmet T-358/18: Tužba podnesena 9. lipnja 2018. – J. García Carrión protiv EUIPO-a – Codorníu (JAUME CODORNÍU)	52
2018/C 276/84	Predmet T-359/18: Tužba podnesena 11. lipnja 2018. – Unifarco protiv EUIPO-a – GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)	53
2018/C 276/85	Predmet T-361/18: Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – APEDA protiv EUIPO-a – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)	54
2018/C 276/86	Predmet T-366/18: Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – Pet King Brands protiv EUIPO-a – Virbac (SUIMOX)	55
2018/C 276/87	Predmet T-367/18: Tužba podnesena 15. lipnja 2018. – Sixsigma Networks Mexico protiv EUIPO-a – Marijn van Oosten Holding (UKIO)	56
2018/C 276/88	Predmet T-368/18: Tužba podnesena 15. lipnja 2018. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)	56
2018/C 276/89	Predmet T-369/18: Tužba podnesena 18. lipnja 2018. – Napolitano protiv Komisije	57
2018/C 276/90	Predmet T-371/18: Tužba podnesena 18. lipnja 2018. – Reiner Stemme Utility Air Systems protiv EASA-e	58
2018/C 276/91	Predmet T-378/18: Tužba podnesena 22. lipnja 2018. – NHS protiv EUIPO-a – HLC SB Distribution (CRUZADE)	59

2018/C 276/92	Predmet T-381/18: Tužba podnesena 25. lipnja 2018. – Engel protiv EUIPO-a – F. Engel (ENGEL) . .	60
2018/C 276/93	Predmet T-487/17: Rješenje Općeg suda od 19. lipnja 2018. – UE protiv Komisije	61
2018/C 276/94	Predmet T-620/17: Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Teollisuuden Voima protiv Komisije .	61
2018/C 276/95	Predmet T-148/18: Rješenje Općeg suda od 19. lipnja 2018. – UE protiv Komisije	61

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2018/C 276/01)

Posljednja objava

SL C 268, 30.7.2018.

Prethodne objave

SL C 259, 23.7.2018.

SL C 249, 16.7.2018.

SL C 240, 9.7.2018.

SL C 231, 2.7.2018.

SL C 221, 25.6.2018.

SL C 211, 18.6.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas protiv van Haren Schoenen BV

(Predmet C-163/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Apsolutni razlozi za odbijanje registracije ili za proglašavanje žiga ništavim — Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda — Pojam, oblik — Boja — Pozicioniranje na dijelu proizvoda — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 2. — Članak 3. stavak 1. točka (e) podtočka iii.)

(2018/C 276/02)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas

Tuženik: van Haren Schoenen BV

Izreka

Članak 3. stavak 1. točku (e) podtočku iii. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da se znak koji se sastoji od boje nanosene na potplat cipele s visokom potpeticom, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, ne sastoji isključivo od „oblika” u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-530/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Sigurnost željeznica — Direktiva 2004/49/EZ — Nedonošenje odredbi koje su nužne kako bi se osigurala nezavisnost istražnog tijela)

(2018/C 276/03)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i K. Majcher, agenti, uz asistenciju T. Warchoła, ekspert)

Izreka

1. Time što nije poduzela mjere koje su nužne za osiguravanje organizacijske nezavisnosti i nezavisnosti u donošenju odluka istražnog tijela u odnosu na željezničkog prijevoznika i upravitelja željezničke infrastrukture, koje nadzire ministar prometa, Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 21. stavka 1. Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (Direktiva o sigurnosti željeznice).
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-650/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU-a — Porez na dobit — Sloboda poslovnog nastana — Rezidentno društvo — Oporeziva dobit — Porezna olakšica — Odbitak gubitaka koje su pretrpjele rezidentne stalne poslovne jedinice — Dopuštenje — Odbitak gubitaka koje su pretrpjele nerezidentne stalne poslovne jedinice — Isključenje — Iznimka — Sustav odabira međunarodnog zajedničkog oporezivanja)

(2018/C 276/04)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A/S Bevola, Jens W. Trock ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Izreka

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice koje isključuje mogućnost da rezidentno društvo koje nije odabralo sustav međunarodnog zajedničkog oporezivanja poput onoga u glavnom postupku od oporezive dobiti odbije gubitke stalne poslovne jedinice koja se nalazi u drugoj državi članici, kada je ono, s jedne strane, iscrpilo sve mogućnosti odbitka tih gubitaka koje mu nudi pravo države članice u kojoj se nalazi ta jedinica i kada je, s druge strane, od potonje prestalo primati bilo kakav prihod, tako da u navedenoj državi članici više nije moguće uzimanje u obzir spomenutih gubitaka, što treba provjeriti nacionalni sud.

(¹) SL C 63, 27. 2. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Minister Finansów protiv Gmina Wrocław

(Predmet C-665/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Isporučka robe u zamjenu za plaćanje — Članak 14. stavak 1. — Prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik — Članak 14. stavak 2. točka (a) — Prijenos, uz plaćanje naknade, vlasništva nad imovinom koja pripada općini na Državnu riznicu radi izgradnje državne ceste — Pojam „naknada” — Transakcija koja podliježe PDV-u)

(2018/C 276/05)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister Finansów

Tuženik: Gmina Wrocław

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (a) i članak 14. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da prijenos vlasništva nad nekretninom koja pripada poreznom obvezniku poreza na dodanu vrijednost, u korist Državne riznice države članice, koji se provodi na temelju zakona i u zamjenu za plaćanje naknade u situaciji, poput one u glavnom postupku, gdje ista osoba istodobno predstavlja tijelo koje provodi izvlaštenje i izvlaštenu općinu i gdje potonja, u praksi, nastavlja upravljati dotičnom imovinom predstavlja transakciju koja podliježe porezu na dodanu vrijednost, čak i ako je plaćanje naknade provedeno samo putem internog knjiženja u proračunu općine.

⁽¹⁾ SL C 112, str. 10. 4. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Köln – Njemačka) – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-683/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička ribarstvena politika — Uredba (EU) br. 1380/2013 — Članak 11. — Očuvanje morskih bioloških resursa — Zaštita okoliša — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Isključiva nadležnost Europske unije)

(2018/C 276/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Izreka

1. Članak 11. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ treba tumačiti na način da mu se protivi to da država članica donese mjere za vode koje su pod njezinim suverenitetom ili jurisdikcijom, nužne da se zadovolje njezine obveze u skladu s člankom 6. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore i koje u potpunosti zabranjuju, u mreži Natura 2000, profesionalni morski ribolov uz pomoć ribolovne opreme koja se poteže morskim dnom i mreža stajaćica jer takve mjere imaju učinke na ribarska plovila drugih država članica.
2. Članak 11. stavak 1. Uredbe br. 1380/2013 treba tumačiti na način da mu se protivi to da država članica donese mjere poput onih u glavnom postupku za vode pod njezinim suverenitetom ili jurisdikcijom koje su nužne kako bi ispunila svoje obveze iz Direktive 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Lubrizol France SAS protiv Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Predmet C-39/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Članci 28. i 30. UFEU-a — Davanja s istovrsnim učinkom — Članak 110. UFEU-a — Nacionalni porezi — Socijalni doprinos koji plaćaju trgovačka društva u svrhu solidarnosti — Porez — Osnovica — Ukupni godišnji promet trgovačkih društava — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 17. — Prijenos robe u drugu državu članicu — Vrijednost prenesene robe — Uključivanje u ukupni godišnji promet)

(2018/C 276/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lubrizol France SAS

Tuženik: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Izreka

Članke 28. i 30. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protive propisi države članice kojima je predviđeno da se osnovica za obračun doprinosa koji se plaćaju na godišnji promet trgovačkih društava, pod uvjetom da potonji doseže ili premašuje određeni iznos, izračunava tako da se u nju uračunava vrijednost robe koju je prenio obveznik ili druga osoba za njegov račun, u svrhu njegova poslovanja, iz te države članice u drugu državu članicu, pri čemu se ta vrijednost uračunava od trenutka tog prijenosa, dok se, kad obveznik prenosi tu istu robu ili to čini druga osoba za njegov račun unutar državnog područja predmetne države članice, njezina vrijednost uračunava u tu osnovicu za obračun tek prilikom njezine naknadne prodaje, pod uvjetom:

- kao prvo, da vrijednost te robe nije po drugi put uračunata u tu osnovicu prilikom naknadne prodaje te robe u toj državi članici;
- kao drugo, da se vrijednost te robe odbije od te osnovice ako ona nije namijenjena prodaji u drugoj državi članici ili je vraćena u državu članicu porijekla a da nije prodana, i
- kao treće, da prednosti koje proizlaze iz namjene tih doprinosa ne poništavaju u potpunosti opterećenje koje domaći proizvod koji se prodaje na domaćem tržištu snosi prilikom njegova stavljanja na tržište, što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino protiv Administración del Estado

(Predmet C-169/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 34. i 35. UFEU-a — Slobodno kretanje robe — Količinska ograničenja — Mjere s istovrsnim učinkom — Zaštita svinja — Proizvodi koji se prerađuju ili prodaju u Španjolskoj — Standardi kvalitete za meso, but, plečku i kobasicu od karea iberske svinje — Uvjeti za uporabu oznake ‚de cebo‘ — Povećanje kvalitete proizvoda — Direktiva 2008/120/EZ — Područje primjene)

(2018/C 276/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Tuženik: Administración del Estado

Izreka

1. Članke 34. i 35. UFEU-a treba tumačiti na način da:

- članku 34. UFEU-a ne protivi se nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji predviđa da se prodajna oznaka „ibérico de cebo” može dodijeliti samo proizvodima koji ispunjavaju određene uvjete propisane tim nacionalnim propisom, s obzirom na to da potonji dopušta uvoz i prodaju proizvoda iz država članica različitih od one koja je donijela navedeni nacionalni propis, pod oznakama koje nose prema propisu države članice svojeg podrijetla, čak i ako su usporedive, slične ili istovjetne oznakama predviđenima nacionalnim propisom o kojem je riječ u glavnom postupku.
- članku 35. UFEU-a ne protivi se nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku.

2. Članak 3. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2008/120 od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za zaštitu svinja u vezi s njezinim člankom 12. treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji uporabu određenih prodajnih oznaka za proizvode od iberske svinje koji se proizvode ili prodaju u Španjolskoj podvrgava tomu da proizvođači poštuju strože uvjete uzgoja iberske svinje od onih iz tog članka 3. stavka 1. točke (a) i minimalnu starost za klanje od deset mjeseci.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. lipnja 2018. – Lubrizol France SAS protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-223/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička carinska tarifa — Autonomne carine za određene poljoprivredne i industrijske proizvode — Zahtjev za carinske suspenzije — Uredba (EU) br. 1344/2011 — Odobrene carinske suspenzije — Prigovor — Uredba (EU) br. 1387/2013 — Zaključenje pobijanih suspenzija — Usporedivi proizvodi dostupni u dovoljnim količinama na tržištu Unije)

(2018/C 276/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lubrizol France SAS (zastupnici: R. MacLean, *solicitor*, uz asistenciju A. Bochona, odvjetnika)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Balta i F. Florindo Gijón, agenti), Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i A. Caeiros, agenti)

Izreka

- 1) Žalba se odbija.
- 2) Društvu Lubrizol France SAS nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Vijeća Europske unije.
- 3) Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 13. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej protiv Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

(Predmet C-421/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (a) — Područje primjene — Oporezive transakcije — Isporuka robe u zamjenu za plaćanje — Prijenos nekretnine dioničkog društva u korist dioničara u zamjenu za stjecanje njegovih dionica)

(2018/C 276/10)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Tuženik: Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da je prijenos vlasništva na nekretninama dioničkog društva na jednog od njegovih dioničara – koji je, poput onoga u glavnom postupku, izvršen kao naknada za transakciju kojom to dioničko društvo stječe vlastite dionice koje u njegovu temeljnom kapitalu drži taj dioničar, u okviru mehanizma povlačenja dionica propisanog nacionalnim pravom – isporuka robe u zamjenu za plaćanje koja podliježe porezu na dodanu vrijednost kada su te nekretnine namijenjene gospodarskoj aktivnosti tog dioničkog društva.

⁽¹⁾ SL C 357, 23. 10. 2017.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. lipnja 2018. – Rami Makhoul protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-458/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirijske Arapske Republike — Mjere protiv vodećih poslovnih osoba koje djeluju u Siriji kao i protiv utjecajnih članova obitelji Assad i Makhoul — Prava obrane — Dokaz osnovanosti uvrštenja na popis)

(2018/C 276/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Rami Makhoul (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piesseaux i S. Kyriakopoulou, agenti), Europska komisija (zastupnici: L. Havas i R. Tricot, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Ramiju Makhloufu se nalaže snošenje vlastitih troškova te troškova Vijeća Europske unije i Europske komisije.*

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Mario Alexander Filippi i dr.

(Predmet C-589/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)

(2018/C 276/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Uz sudjelovanje: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 16. studenoga 2016. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Zemaljski upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija) očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 17. svibnja 2018. – JYSK sp. z o.o. protiv Europske komisije

(Predmet C-402/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Odbijanje odobrenja financijskog doprinosa Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) velikom projektu „Europski centar za zajedničke usluge” — Tužba za poništenje — Poduzetnik odgovoran za provedbu projekta — Uvjeti dopuštenosti — Nepostojanje izravnog utjecaja)

(2018/C 276/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: JYSK sp. z o.o. (zastupnik: H. Sønderby Christensen, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i B.-R. Killmann, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Društvu JYSK sp. z o.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 30. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – Nikolay Yanchev protiv Direktora na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-481/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Sustav potpora koji je odobrila Europska komisija — Investicijske potpore u poljoprivrednom sektoru — Porezno izuzeće — Porezna olakšica za porez na dobit — Uvjeti — Odbijanje odobrenja pojedinačne potpore u sklopu tog sustava potpora)

(2018/C 276/14)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nikolay Yanchev

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izreka

Odluku Komisije C (2011) 863 od 11. veljače 2011. o odobrenju državnih potpora u okviru odredbi članaka 107. i 108. UFEU-a i o odobrenju državne potpore br. 546/2010 koju je Republika Bugarska dodijelila za ulaganja u poljoprivredna gospodarstva u obliku porezne olakšice za porez na dobit treba tumačiti na način da se njome ne sprečava da ta država članica odbije odobrenje potpore u sklopu tog sustava zbog toga što podnositelj zahtjeva nije ispunio jedan uvjet predviđen nacionalnim pravom, u skladu s kojim se nijedna potpora ne može odobriti poreznom obvezniku koji ima dugove prema državi, neovisno o činjenici da navedenom odlukom taj uvjet nije izričito predviđen.

⁽¹⁾ SL C 369, 30. 10. 2017.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio juge de paix du premier canton de Schaerbeek – Belgija) – Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) protiv Gherasima Sorina Rusua

(Predmet C-190/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dovoljnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka i o razlozima kojima se opravdava potreba za davanjem odgovora na prethodna pitanja — Očita nedopuštenost)

(2018/C 276/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Juge de paix du premier canton de Schaerbeek

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)

Tuženik: Gherasim Sorin Rusu

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio juge de paix du premier canton de Schaerbeek (Mirovni sud u općini Schaerbeek, Belgija) odlukom od 20. veljače 2018., očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2018. uputio Commissione Tributaria Regionale per la Campania (Italija) – Idroenergia Scrl protiv Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta

(Predmet C-166/18)

(2018/C 276/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale per la Campania

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Idroenergia Scrl

Tuženik: Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta

Rješenjem od 21. lipnja 2018. Sud (šesto vijeće) proglasio je očito nedopuštenim zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Commissione tributaria regionale per la Campania (Regionalni porezni sud za Kampaniju, Italija).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën, druga stranka u postupku: CEVA Freight Holland BV**

(Predmet C-249/18)

(2018/C 276/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka u postupku: CEVA Freight Holland BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 78. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾ tumačiti na način da deklarant u okviru knjiženja može naknadno odabrati drugu, nižu transakcijsku cijenu uvezene robe pozivajući se na članak 147. stavak 1. drugi podstavak Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92 ⁽²⁾ Zajednice kako bi smanjio carinski dug?
2. a. Je li prilikom primjene članka 221. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 utvrđivanje trenutka u kojem je provedeno obavještanje dužnika pitanje prava Unije?
3. b. Treba li u slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2.a članak 221. stavak 3. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 tumačiti na način da je dužnik morao primiti obavijest navedenu u toj odredbi u roku od tri godine od nastanka carinskog duga ili je dovoljno da je obavijest dužniku bila poslana u tom roku?

⁽¹⁾ Uredba od 12. listopada 1992. (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

⁽²⁾ Uredba od 2. srpnja 1993. (SL 1993., L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Rechtbank Noord-Holland
(Nizozemska) – Trace Sport protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

(Predmet C-251/18)

(2018/C 276/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Trace Sport

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Prethodna pitanja

1. Je li Provedbena uredba br. 501/2013 ⁽¹⁾ valjana u dijelu u kojem se odnosi na proizvođača izvoznika Kelani Cycles?

2. Je li Provedbena uredba br. 501/2013 valjana u dijelu u kojem se odnosi na proizvođača izvoznika Creative Cycles?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL 2013., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Centrale Raad van Beroep
(Nizozemska) – M. Güler protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen (Uwv)**

(Predmet C-257/18)

(2018/C 276/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: M. Güler

Protivnik žalitelja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Prethodna pitanja

1. Može li se turski državljanin, koji je sudjelovao na zakonitom tržištu rada u određenoj državi članici, koji je stekao državljanstvo te države članice, zadržavajući pritom tursko državljanstvo, i koji se nakon toga dobrovoljno odrekao državljanstva države članice domaćina a time i građanstva Unije, pozivati na čl. 6. Odluke br. 3/80 ⁽¹⁾ kako bi izbjegao ispunjavanje uvjeta o prebivalištu koja propisuje TW ⁽²⁾?
2. Ako je odgovor na to pitanje potvrđan, u kojem trenutku taj turski državljanin mora ispunjavati uvjet da nije građanin Unije, kako bi ostvario prava iz čl. 6. Odluke br. 3/80: već u trenutku odlaska iz države članice domaćina ili tek kasnije, u trenutku isplate prava koje se izvozi u inozemstvo?
3. Treba li čl. 6. st. 1. Odluke br. 3/80 tumačiti na način da turskom državljaninu, koji je u trenutku svog povratka u Tursku još uvijek imao državljanstvo države članice, kojeg se kasnije dobrovoljno odrekao, od tog trenutka ne može biti uskraćeno pravo na posebnu novčanu naknadu, koja je neovisna o uplaćenim doprinosima, te koja bi trebala osigurati minimalni dohodak na temelju egzistencijalnog minimuma države članice, samo zato što živi u Turskoj, čak i ako u trenutku njegovog odlaska iz dotične države članice nije imao pravo na takav posebni dodatak, jer u to vrijeme nisu bile ispunjeni uvjeti za njegovo priznavanje?

⁽¹⁾ Odluka br. 3/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o primjeni sustava socijalnog osiguranja država članica na turske radnike i članove njihovih obitelji (SL 1983, C 110, str. 60.).

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheid-verzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) (Zakon od 6. studenoga 1986. o odobravanju dodataka do utvrđenog egzistencijalnog minimuma osobama koje imaju pravo na davanja temeljem Zakona o nezaposlenima, Zakona o zdravstvenom osiguranju, Općeg zakona o nesposobnosti za rad, Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad i Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad pripadnika oružanih snaga (Zakon o dodacima)).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Centrale Raad van Beroep
(Nizozemska) – H. Solak protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen (Uwv)**

(Predmet C-258/18)

(2018/C 276/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: H. Solak

Protivnik žalitelja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Prethodna pitanja

1. Može li se turski državljanin, koji je sudjelovao na zakonitom tržištu rada u određenoj državi članici, koji je stekao državljanstvo te države članice, zadržavajući pritom tursko državljanstvo, i koji se nakon toga dobrovoljno odrekao državljanstva države članice domaćina a time i građanstva Unije, pozivati na članak 6. Odluke br. 3/80 ⁽¹⁾ kako bi izbjegao ispunjavanje uvjeta o prebivalištu određenog nacionalnim pravom socijalnog osiguranja, koji obvezuje građane Unije?
2. Treba li članak 6. stavak 1. Odluke br. 3/80, s obzirom na članak 59. Dodatnog protokola, tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice, kao što je članak 4.a TW-a ⁽²⁾, prema kojem se ukida već odobrena naknada, ako se korisnik preseli u Tursku, čak i u slučaju kada je taj korisnik svojevrijedno napustio područje države članice, nakon što se dobrovoljno odrekao državljanstva države članice, te nije utvrđeno da više ne sudjeluje na redovnom tržištu rada te države članice?

⁽¹⁾ Odluka br. 3/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o primjeni sustava socijalnog osiguranja država članica na turske radnike i članove njihovih obitelji (SL 1983., C 110, str. 60.).

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheid-verzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) (Zakon od 6. studenoga 1986. o odobravanju dodataka do utvrđenog egzistencijskog minimuma osobama koje imaju pravo na davanja temeljem Zakona o nezaposlenima, Zakona o zdravstvenom osiguranju, Općeg zakona o nesposobnosti za rad, Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad i Zakona o osiguranju od nesposobnosti za rad pripadnika oružanih snaga (Zakon o dodacima)).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2018. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) –
Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers protiv Tom Kabinet Internet BV, Tom
Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV**

(Predmet C-263/18)

(2018/C 276/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Tuženici: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. Direktive o autorskom pravu ⁽¹⁾ tumačiti na način da „bilo koji[m] oblik[om] distribucije javnosti izvornika ili primjeraka njihovih djela prodajom ili na koji drugi način” u smislu te odredbe treba smatrati i vremenski neograničeno stavljanje na raspolaganje e-knjiga (odnosno digitalnih umnoženih primjeraka knjiga koje su zaštićene autorskim pravom) koje se provodi *online* preuzimanjem za cijenu kojom nositelj autorskog prava dobija naknadu koja odgovara ekonomskoj vrijednosti djela koje mu pripada?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: je li pravo distribucije u pogledu izvornika ili primjeraka djela u smislu članka 4. stavka 2. Direktive o autorskom pravu iscrpljeno u Uniji ako je prvu prodaju ili neki drugi prijenos – čime treba smatrati vremenski neograničeno stavljanje na raspolaganje e-knjiga (odnosno digitalnih umnoženih primjeraka knjiga koje su zaštićene autorskim pravom) koje se provodi *online* preuzimanjem za cijenu kojom nositelj autorskog prava dobiva naknadu koja odgovara ekonomskoj vrijednosti djela koje mu pripada – u Uniji izvršio nositelj prava ili je izvršena uz njegov pristanak?
3. Treba li članak 2. Direktive o autorskom pravu tumačiti na način da prijenos među kasnijim stjecateljima zakonito stečenog primjerka, za koji je iscrpljeno pravo distribucije, sadržava dozvolu tamo navedenih radnji reproduciranja, ako su radnje reproduciranja nužne za ovlašteno korištenje primjerka i, ako je to slučaj, pod kojim uvjetima?
4. Treba li članak 5. Direktive o autorskom pravu tumačiti na način da nositelj autorskog prava više ne može prigovoriti radnjama reproduciranja koje su nužne za prijenos među kasnijim stjecateljima u pogledu zakonito stečenog primjerka za koji je iscrpljeno pravo distribucije i, ako je to slučaj, pod kojim uvjetima?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2018. uputio Verfassungsgerichtshof (Belgija) – P. M.,
N. G. d. M., P. V. d. S. protiv Ministerraad**

(Predmet C-264/18)

(2018/C 276/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Verfassungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: P. M., N. G. d. M., P. V. d. S.

Tuženik: Ministerraad

Prethodno pitanje

Je li članak 10. točka (c) i točka (d) podtočke i., ii. te v. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ u skladu s načelom jednakog postupanja, prema potrebi u vezi s načelom supsidijarnosti i člancima 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako su usluge navedene u tom članku izuzete od primjene pravila o javnoj nabavi u navedenoj direktivi, koja ipak jamče neograničeno tržišno natjecanje i slobodu pružanja usluga pri sklapanju ugovora o javnim uslugama?

⁽¹⁾ SL 2014., L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv Akvilė Jarmuškienė

(Predmet C-265/18)

(2018/C 276/23)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga stranka u postupku: Akvilė Jarmuškienė

Zainteresirana treća strana: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodno pitanje

Treba li članke 282. do 292. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da u okolnostima, poput onih u ovom predmetu, kada su dva dobra isporučena istom transakcijom ali je granica godišnjeg prometa (opseg djelatnosti) iz članka 287. Direktive 2006/112/EZ (i iz odgovarajuće odredbe nacionalnog zakonodavstva) premašena samo zbog isporuke jednog od tih dobara, porezni obveznik (dobavljač) mora, među ostalim, obračunati i platiti porez na dodanu vrijednost (1) na cijelu vrijednost transakcije (na vrijednost isporuke obaju dobara) ili (2) samo na dio transakcije koji premašuje naprijed navedenu granicu (opseg djelatnosti) (na vrijednost isporuke jednog od dobara)?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S protiv C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-269/18)

(2018/C 276/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Druge stranke u žalbenom postupku: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Ako je tijelo odlučivanja odbilo zahtjev za međunarodnu zaštitu kao očigledno neosnovan u smislu članka 46. stavka 6. točke (a) Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), a pravni lijek koji je protiv te odluke podnesen sudu prema nacionalnom pravu nema automatski suspenzivni učinak: treba li u tom slučaju članak 46. stavak 8. te direktive tumačiti na način da puko podnošenje zahtjeva za određivanje privremene mjere ima za posljedicu da podnositelj zahtjeva više ne boravi nezakonito na području države članice u smislu članka 3. Direktive 2008/115/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom te on stoga ulazi u područje primjene Direktive 2013/33/EU ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena)?
2. Je li za odgovor na prvo pitanje važno to da – s obzirom na načelo zabrane prisilnog udaljavanja ili vraćanja – nacionalnim pravom nije predviđeno protjerivanje prije nego što sud na zahtjev odluči o tome da se ne mora pričekati zaključenje postupka povodom pravnog lijeka protiv odluke o odbijanju međunarodne zaštite?

⁽¹⁾ SL 2013., L 180, str. 60. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

⁽²⁾ SL 2008., L 348, str. 98. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

⁽³⁾ SL 2013., L 180, str. 96. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
(Litva) – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija**

(Predmet C-285/18)

(2018/C 276/25)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Druge stranke u postupku: UAB Irgita, UAB Kauno švara

Prethodna pitanja

1. S obzirom na okolnosti predmeta koji se razmatra, ulazi li unutarnja transakcija u područje primjene Direktive 2004/18 ⁽¹⁾ ili Direktive 2014/24 ⁽²⁾, ako su postupci radi sklapanja sporne unutarnje transakcije, među ostalim upravni postupci, pokrenuti u trenutku kada je Direktiva 2004/18 još uvijek bila na snazi, ali je sam ugovor sklopljen 19. svibnja 2016., kada Direktiva 2004/18 više nije bila na snazi?

2. Ako unutarnja transakcija ulazi u područje primjene Direktive 2004/18:

- (a) Treba li članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive (ali ne samo nju), uzimajući u obzir presude Suda u predmetima Teckal (C-107/98), Jean Auroux i dr. (C-220/05), ANAV (C-410/04) i druge predmete, shvatiti i tumačiti na način da pojam „unutarnja transakcija” ulazi u područje primjene prava Unije i da nacionalno pravo država članica ne utječe na sadržaj i primjenu tog pojma, među ostalim, na način da može ograničiti sklapanje takvih transakcija, primjerice u slučaju da se ugovorima o javnoj nabavi ne može osigurati kvaliteta, dostupnost i kontinuitet usluga koje se pružaju?
- (b) Ako je odgovor na prethodno pitanje negativan, to jest, ako pojam „unutarnja transakcija” ulazi, djelomično ili potpuno, u područje primjene prava država članica, treba li navedenu odredbu Direktive 2004/18 tumačiti na način da države članice imaju diskrecijsko pravo uvesti ograničenja ili dodatne uvjete za sklapanje unutarnjih transakcija (u usporedbi s pravom Unije i sudskom praksom Suda koji tumači to pravo), ali pod uvjetom da to diskrecijsko pravo mogu koristiti samo kroz donošenje određenih i jasnih propisa koji se odnose na javnu nabavu?

3. Pod pretpostavkom da unutarnje transakcije ulaze u područje primjene Direktive 2014/24:

- (a) Treba li odredbe članka 1. stavka 4. i članka 12. Direktive i odredbe članka 36. Povelje, bilo zajedno ili pojedinačno (ali ne samo one), uzimajući u obzir presude Suda u predmetima Teckal (C-107/98), Jean Auroux i dr. (C-220/05), ANAV (C-410/04) i druge predmete, shvatiti i tumačiti na način da pojam „unutarnja transakcija” ulazi u područje primjene prava Unije i da nacionalno pravo država članica ne utječe na sadržaj i primjenu tog pojma, među ostalim, na način da može ograničiti sklapanje takvih transakcija, primjerice u slučaju da se ugovorima o javnoj nabavi ne može osigurati kvaliteta, dostupnost i kontinuitet usluga koje se pružaju?
- (b) Ako je odgovor na prethodno pitanje negativan, to jest, ako pojam „unutarnja transakcija” ulazi, djelomično ili potpuno, u područje primjene prava država članica, treba li odredbe članka 12. Direktive 2014/24 tumačiti na način da države članice imaju diskrecijsko pravo uvesti ograničenja ili dodatne uvjete za sklapanje unutarnjih transakcija (u usporedbi s pravom Unije i sudskom praksom Suda koja tumači to pravo), ali pod uvjetom da to diskrecijsko pravo mogu koristiti samo kroz donošenje određenih i jasnih propisa koji se odnose na javnu nabavu?

4. Bez obzira na to koja se direktiva primjenjuje na spornu unutarnju transakciju, trebaju li se načela jednakosti i nediskriminacije dobavljača u javnoj nabavi i transparentnosti (članak 2. Direktive 2004/18 i članak 18. Direktive 2014/24), opća zabrana diskriminacije na temelju državljanstva (članak 18. UFEU-a), sloboda poslovnog nastana (članak 49. UFEU-a), sloboda pružanja usluga (članak 56. UFEU-a), mogućnost dodjeljivanja isključivih prava poduzećima (članak 106. UFEU-a) i sudska praksa Suda (presude u predmetima Teckal, ANAV, Sea, Undis Servizi i u drugim predmetima) shvatiti i tumačiti na način da je unutarnja transakcija koju je sklopio javni naručitelj sa subjektom pravno odvojenim od tog javnog naručitelja, ako javni naručitelj kontrolira taj subjekt na sličan način na koji kontrolira svoje službe i ako se glavnina djelatnosti tog subjekta sastoji u obavljanju djelatnosti u korist javnog naručitelja, zakonita i, među ostalim, ne krši pravo drugih gospodarskih subjekata na pošteno tržišno natjecanje, ne diskriminira druge gospodarske subjekte i ne dodjeljuje povlastice kontroliranom subjektu s kojim je sklopljena unutarnja transakcija?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X BV protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-288/18)

(2018/C 276/26)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X BV

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodno pitanje

Treba li podbrojeve 8528 51 00 i 8528 59 40 kombinirane nomenklature (u verziji koja se primjenjuje od 1. siječnja 2007. do 25. listopada 2013.) tumačiti na način da se ravni zasloni s tekućim kristalima (LCD) koji su osmišljeni i proizvedeni za reproduciranje podataka iz stroja za automatsku obradu podataka i kompozitnih videosignala iz ostalih izvora, neovisno o preostalim objektivnim obilježjima i svojstvima određenog monitora, trebaju razvrstati u podbroj 8528 59 40 KN-a ako zbog svoje veličine, težine i funkcije nisu prikladni za rad na maloj udaljenosti? Je li pritom važno jesu li korisnik (čitatelj) zaslona i osoba koja obrađuje podatke strojem za automatsku obradu podataka i/ili unosi podatke u stroj za automatsku obradu podataka ista osoba?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2018. uputio Arbeitsgericht Cottbus – Kammern
Senftenberg (Njemačka) – Reiner Grafe i Jürgen Pohle protiv Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH
i OSL Bus GmbH**

(Predmet C-298/18)

(2018/C 276/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Tuženici: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li prijenos pogona s autobusnim linijama s jednog autobusnog poduzeća na drugo na temelju postupka javne nabave prema Direktivi 92/50/EEZ o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnoj nabavi usluga ⁽¹⁾ prijenos pogona u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 77/187/EEZ ⁽²⁾, čak i ako između dvaju navedenih poduzeća nisu prenesena nikakva bitna sredstva za rad, a osobito autobusi?

2. Može li se zaključkom da autobusi – u slučaju vremenski ograničenog ugovora o javnoj nabavi usluga i na temelju razumne gospodarske odluke – zbog svoje starosti i povećanih tehničkih zahtjeva (vrijednosti emisija ispušnih plinova, niskopodna vozila) više nisu od velike važnosti za vrijednost pogona, opravdati to da Sud Europske unije odstupa od svoje odluke od 25. siječnja 2001. (C-172/99) na način da u tim okolnostima i preuzimanje bitnog dijela osoblja može dovesti do primjenjivosti Direktive 77/187/EEZ?

(¹) Direktiva Vijeća 92/50/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnoj nabavi usluga (SL 1992., L 209, str. 1.)

(²) Direktiva Vijeća 77/187/EEZ od 14. veljače 1977. o usklađivanju prava država članica o zaštiti prava zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 1977., L 61, str. 26.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2018. uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
(Belgija) – X protiv Belgischer Staat**

(Predmet C-302/18)

(2018/C 276/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: X

Druga stranka u postupku: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) Direktive 2003/109/EZ (¹), kojim se (među ostalim) određuje da državljanin treće zemlje za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom mora dokazati da on za sebe i svoje uzdržavane članove obitelji „ima” sigurne i redovite izvore sredstava, koji su dostatni za uzdržavanje njih samih i članova njihove obitelji bez traženja naknade od sustava socijalne pomoći dotične države članice, tumačiti na način da se time misli samo na „vlastite izvore sredstava” državljanina treće zemlje?
2. Ili je za to dovoljno da državljanin treće zemlje ima izvore sredstava, a da se pritom ne postavljaju nikakvi zahtjevi u pogledu podrijetla tih izvora sredstava tako da ih državljaninu treće zemlje na raspolaganje može staviti i član obitelji ili neka druga treća osoba?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na posljednje pitanje, je li u ovom slučaju dovoljna izjava kojom se treća osoba obvezala preuzeti troškove, a kojom se ta treća osoba obvezuje da će osigurati da podnositelj zahtjeva koji zahtijeva stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom raspolaže „redovitim i dostatnim izvorima sredstava za sebe samog i članove obitelji na [svoj] teret tako da ih ne moraju snositi javna tijela”, kako bi se dokazalo da podnositelj zahtjev ima izvore sredstava u smislu članka 5. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/109/EZ?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem [boravkom] (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str.41.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Openbaar Ministerie protiv SF**

(Predmet C-314/18)

(2018/C 276/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuenik: SF

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 3. i članak 5. točku 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP ⁽¹⁾ kao i članak 1. točke (a) i (b), članak 3. stavke 3. i 4. i članak 25. Okvirne odluke 2008/909/PUP ⁽²⁾ tumačiti na način da država članica koja izdaje nalog kao država izdavateljica naloga

u slučaju kada država članica izvršiteljica naloga predaju vlastitog državljanina radi kaznenog progona uvjetuje jamstvom navedenim u članku 5. točki 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršiteljici naloga kako bi u njoj izdržala moguću zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici izdavateljici naloga,

tu osobu, nakon što je presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili određena mjera oduzimanja slobode postala pravomoćna, mora predati tek kada su pravomoćno zaključeni „svi ostali postupci u odnosu na kazneno djelo zbog kojeg je predaja zatražena”, kao što je postupak oduzimanja imovinske koristi?

2. Treba li članak 25. Okvirne odluke 2008/909/PUP tumačiti na način da država članica, ako je predala vlastitog državljanina na temelju jamstva koje je navedeno u članku 5. točki 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP, kao država izvršiteljica naloga smije pri priznavanju i izvršavanju presude koja je donesena protiv te osobe, odstupajući od članka 8. stavka 2. Okvirne odluke 2008/909/PUP, ispitati odgovara li kazna zatvora koja je izrečena protiv te osobe kazni koja bi za to djelo bila izrečena u državi izvršiteljici naloga, i izrečenu kaznu zatvora, ako je potrebno, na odgovarajući način izmijeniti?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2018. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Valsts
ieņēmumu dienests protiv SIA „Altic”**

(Predmet C-329/18)

(2018/C 276/30)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Druga stranka u postupku: SIA „Altic”

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 168. točku (a) Direktive [2006/112/EZ] ⁽¹⁾, s obzirom na cilj Uredbe (EZ) br. 178/2002 ⁽²⁾, koji jamči sigurnost hrane osiguravajući osobito sljedivost hrane, tumačiti na način da mu se ne protivi uskraćivanje odbitka pretporeza u slučaju kada porezni obveznik koji sudjeluje u prehrambenom lancu ne dokaže da je prilikom izbora svojeg suugovaratelja uložio pažnju veću od one koja se primjenjuje u uobičajenoj poslovnoj praksi i koja se, u biti, sastoji od obveze provjere suugovaratelja, ali i prethodne provjere kvalitete hrane, ispunjavajući tako cilj Uredbe br. 178/2002?
2. Obvezuje li zahtjev za registraciju poduzeća za poslovanje s hranom iz članka 6. Uredbe br. 852/2004 ⁽³⁾ i članka 31. Uredbe br. 882/2004 ⁽⁴⁾, u vezi s člankom 168. točkom (a) Direktive 2006/112/EZ, na to da suugovaratelj tog poduzeća provjeri njegovu registraciju te je li takva provjera, s obzirom na specifičnosti navedene transakcije, relevantna za utvrđivanje je li navedeni suugovaratelj znao ili morao znati da sudjeluje u transakciji s fiktivnim poduzećem?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL 2002., L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane (SL 2004., L 139, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 15., str. 42.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL 2004., L 165, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 51., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2018. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) –
kazneni postupak protiv AK**

(Predmet C-335/18)

(2018/C 276/31)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Stranka glavnog postupka

AK

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 2. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1889/2005 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime dopušta nacionalni propis koji predviđa automatsko zadržavanje novčanog iznosa za koji je utvrđeno da nije propisno prijavljen i koji se prenosi preko vanjske granice Europske unije, i to već zbog činjenice neprijavlivanja iznosa, iako oduzimanje nije nužno za utvrđivanje podrijetla novca?

2. Treba li članak 9. stavak 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1889/2005 tumačiti na način da se njime dopušta nacionalni propis koji za djelo navedeno u prvom pitanju osim prijetnje kaznom zatvora do pet godina ili novčanom kaznom u visini jedne petine vrijednosti predmeta kaznenog djela, predviđa i obvezno oduzimanje predmeta kaznenog djela, pri čemu podrijetlo neprijavljenog iznosa ne igra nikakvu ulogu?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice (SL 2005, L 309, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 224.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2018. uputio Apelativen sad Sofia (Bugarska) –
kazneni postupak protiv EP**

(Predmet C-336/18)

(2018/C 276/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Apelativen sad Sofia

Stranka glavnog postupka

EP

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 2. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1889/2005 ⁽¹⁾, prema kojem neprijavljeni iznos novca može u skladu s nacionalnim zakonodavstvom biti zadržan, tumačiti na način da se njime dopušta automatsko zadržavanje iznosa kao posljedica njegova neprijavlivanja, bez provedbe ispitivanja podrijetla novca, ili ga pak treba tumačiti na način da dopušta samo privremeno osiguravanje iznosa dok nadležno nacionalno tijelo ne ispita njegovo podrijetlo? Odgovara li članak 251. stavak 2. Nakazatelen kodeksa (Kazneni zakonik) mogućnosti predviđenoj člankom 4. stavkom 2. Uredbe?
2. Ovisno o odgovoru na prvo pitanje: Treba li članak 9. stavak 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1889/2005 tumačiti na način da se njime ne dopušta nacionalni propis koji za povredu obveze prijavljivanja iz članka 3. Uredbe predviđa kumuliranje sankcija kazne zatvora ili novčane kazne i zadržavanja neprijavljenog iznosa, bez ispitivanja podrijetla? Je li istodobna primjena članka 251. stavka 1. NK-a i članka 251. stavka 2. NK-a – to jest izricanje kazne predviđene u članku 251. stavku 1. NK-a i zadržavanje inkriminiranog iznosa koje proizlazi iz osude, a koji je predmet kaznenog djela u skladu s člankom 251. stavkom 1. NK-a, u skladu s obvezom iz članka 251. stavka 2. NPK-a – sukladna članku 9. stavku 1. Uredbe br. 1889/2005, kojim se za povredu obveze prijavljivanja iz članka 3. Uredbe zahtijevaju sankcije koje su djelotvorne, odvraćajuće i koje se nalaze u primjerenom odnosu s povredom prava i s društvenom opasnosti koja iz iste proizlazi?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice (SL 2005, L 309, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 224.).

Žalba koju je 24. svibnja 2018. podnijelo Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-130/17, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. protiv Komisije

(Predmet C-342/18 P)

(2018/C 276/33)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu rješenje Općeg suda od 15. ožujka 2018., kojim je tužba društva Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. u predmetu T-130/17 proglašena nedopuštenom;
- donese odluku o dopuštenosti na način da utvrdi da je dopuštena tužba društva Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. u predmetu T-130/17, kojom se prema članku 263. UFEU-a zahtijeva poništenje Komisijine Odluke C(2016) 6950 *final* od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda Ostseepipeline-Anbindungsleitung (OPAL) od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa određenih Direktivom 2003/55/EZ ⁽¹⁾;
- predmet vrati Općem sudu na ponovno suđenje u pogledu osnovanosti tužbe.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Pogrešno tumačenje članka 263. UFEU-a zbog stajališta prema kojem se Odluka izravno ne odnosi na žalitelja

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je pogrešno stajalište Općeg suda prema kojem se Komisijina Odluka na njega izravno ne odnosi. Stajalište Općeg suda nije u skladu s dosadašnjom sudskom praksom, prema kojoj se Komisijina odluka izravno odnosi na gospodarske subjekte koji nisu nacionalna regulatorna tijela kojima je odluka upućena. Žalitelj osobito ističe da su njemačka regulatorna tijela očito željela dodijeliti regulatorno izuzeće.

2. Pogrešno tumačenje članka 263. UFEU-a zbog stajališta prema kojem se Odluka osobno ne odnosi na žalitelja

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da njegova situacija omogućuje zaključak o postojanju osobnog utjecaja u smislu sudske prakse o dopuštenosti tužbi. Smatra da se sporna odluka zbog njegova položaja na tržištu na njega osobno odnosi. Ta odluka na njega utječe s obzirom na njegov položaj vlasnika plinovoda Jamał, koji je konkurencija plinovodu OPAL (koji je pak produžetak plinovoda NordStream) te s obzirom na njegov položaj gospodarskog subjekta koji je dužan jamčiti sigurnost opskrbe plinom.

3. Pogrešno tumačenje članka 263. četvrtog stavka UFEU-a zbog stajališta prema kojem sporna odluka nije regulatorni akt

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Komisijina odluka regulatorni akt te je u tom pogledu ocjena Općeg suda pogrešna.

(¹) Direktiva 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržišta prirodnog plina (SL 2003., L 176, str. 57.)

Žalba koju je 1. lipnja 2018. podnijela Republika Poljska protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T-507/15, Republika Poljska protiv Komisije

(Predmet C-358/18 P)

(2018/C 276/34)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 15. ožujka 2018. u predmetu T-507/15, Republika Poljska/Europska komisija, u dijelu u kojem su njome odbijeni sljedeći tužbeni razlozi istaknuti radi poništenja Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 4076) (¹):
 - (a) drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se tiče učinkovitosti terenskih kontrola u slučaju privremeno priznatih skupina proizvođača;
 - (b) drugi dio drugog tužbenog razloga, koji se tiče procjene opasnosti nastanka gubitaka fondu i visine stope paušalnog ispravka koja je primijenjena u okviru mjere „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”.
- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 4076), u dijelu u kojem su iz financiranja Europske unije isključeni izdaci agencija za plaćanja koje je akreditirala Republika Poljska u visini od 55 375 053,74 eura.
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj presudi Opći sud odbio je tužbu Republike Poljske za poništenje odluke Europske komisije, kojom su iz financiranja Europske unije isključeni izdaci agencija za plaćanja koje je akreditirala Republika Poljska u visini od 142 446,05 eura i 55 375 053,74 eura u okviru mjerâ „Voće i povrće – Operativni programi” i „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”.

Komisija je Republici Poljskoj stavila na teret tri povrede u pogledu izdataka za te mjere. Te su se povrede ticale, kao prvo, terenskih kontrola u pogledu ispunjavanja kriterija za priznanje skupina proizvođača (broj kontrola), kao drugo, terenskih kontrola prije privremenog priznanja statusa skupine proizvođača ili prije priznanja statusa organizacije proizvođača i, kao treće, potpora koje su se isplaćivale organizacijama proizvođača za troškove sjemenskog materijala u okviru operativnog programa.

Druga povreda koja joj se stavlja na teret sastojala se od toga što poljska tijela prije privremenog priznanja statusa skupine proizvođača ili prije priznanja statusa organizacije proizvođača nisu provjeravala minimalnu vrijednost proizvodnje namijenjene tržištu, što je vrlo važan kriterij za priznanje tog statusa. Prema Komisijinu mišljenju, kontrole poljskih tijela u tom su pogledu bile neučinkovite. Budući da su te kontrole bile od ključne važnosti, to što je Komisija utvrdila povredu poslužilo je kao osnova za nalažanje paušalnog ispravka od 10 % izdataka kako u okviru mjere „Voće i povrće – Operativni programi” tako i u okviru mjere „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”.

Republika Poljska protiv pobijane presude ističe sljedeće žalbene razloge:

1. Očito iskrivljavanje činjenica:

- primjenom utvrđenih nepravilnosti u pogledu kontrola organizacija proizvođača prije priznanja njihova statusa na kontrole skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa;
- utvrđenjem da kontrole skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa nisu bile učinkovite, unatoč Komisijinu stajalištu od 1. ožujka 2011. kojim je potvrđena učinkovitost tih kontrola.

U sklopu ovog žalbenog razloga Republika Poljska, kao prvo, tvrdi da je Opći sud utvrđenja o nepravilnostima prilikom kontrola organizacija proizvođača, primjerice Vegapol ili Zrzeszenie Plantatorów Owoców i Warzyw w Łowiczu, nedopušteno primijenio na ocjenu učinkovitosti kontrola skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa. Usto je Opći sud očito iskrivio činjenice prilikom svojeg izlaganja o proturječnosti – na koju se Republika Poljska pozvala – između Komisijina dopisa od 1. ožujka 2011., u kojem je potvrdila učinkovitost kontrola koje poljska tijela provode prije privremenog priznanja skupina proizvođača, i njezina dopisa od 24. veljače 2014., u kojem je Komisija Republici Poljskoj uputila prigovore. Ta su iskrivljavanja Opći sud navela na potpuno pogrešne zaključke u pogledu neučinkovitosti kontrola skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa.

2. Povreda prava na učinkoviti sudski nadzor u pogledu visine paušalnog ispravka koji je primijenila Komisija.

S tim u vezi Republika Poljska tvrdi da Opći sud nije proveo sudski nadzor zakonitosti visine stope paušalnog ispravka koju je Komisija odredila za mjeru „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”. Konkretno, Opći je sud samo provjerio jesu li predmetne kontrole bile ključne kontrole u smislu Smjernica od 23. prosinca 1997. o izračunu financijskih posljedica prilikom pripreme odluke o poravnanju računa Komponente za jamstva EFSJP-a (VI/5530/97-PL). Međutim, Opći sud nije ispitao sve preostale elemente koje je Komisija trebala uzeti u obzir prilikom procjene opasnosti nastanka gubitaka za Unijin proračun i prilikom određivanja visine stope ispravka.

3. Nedovoljno obrazloženje presude u pogledu utvrđenja Općeg suda da je Komisija:

- dokazala postojanje nezakonitosti prilikom kontrola skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa odnosno da je
- zakonito odredila visinu paušalnog ispravka.

Republika Poljska u okviru ovog žalbenog razloga prigovara da Opći sud nije dovoljno obrazložio presudu u pogledu svojih utvrđenja, s jedne strane, da kontrole skupina proizvođača prije privremenog priznanja njihova statusa nisu bile učinkovite i, s druge strane, da je stopa ispravka u visini od 10 %, primijenjena na mjeru „Voće i povrće – privremeno priznate skupine proizvođača”, bila zakonita.

⁽¹⁾ SL 2015., L 182, str. 39.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-363/18)

(2018/C 276/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Prethodno pitanje

Propisuje li pravo Europske unije, a posebno Uredba br. 1169/2011 Europskoga parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani ⁽¹⁾, kada je navođenje podrijetla proizvoda koji je obuhvaćen područjem primjene ove uredbe obavezno, za proizvod s područja koje je Izrael okupirao 1967. obvezu navođenja tog područja i u tom slučaju pojašnjenje da proizvod dolazi iz izraelskog naselja? Ako ne, omogućuju li odredbe Uredbe, posebno one iz njezina poglavlja VI., državi članici da zahtijeva takvo navođenje?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, str. 18) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2018. uputio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited protiv Skykick UK Limited, Skykick Inc

(Predmet C-371/18)

(2018/C 276/36)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited

Tuženici: Skykick UK Limited, Skykick Inc

Prethodna pitanja

1. Može li žig EU-a ili nacionalni žig registriran u državi članici biti u cijelosti ili djelomično proglašen ništavim zbog toga što nekim ili svim izrazima u specifikaciji robe i usluga nedostaje dovoljno jasnoće i preciznosti kojom bi se da se nadležnim tijelima i trećim osobama omogućiti da samo na temelju tih izraza utvrde opseg zaštite koju žig pruža?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li izraz poput „računalni softver” preopćenit i pokriva li robu koja je previše raznolika da bi ispunjavala funkciju žiga kao naznake podrijetla, tako da taj izraz nije dovoljno jasan i precizan da nadležnim tijelima i trećim osobama omogućiti da samo na temelju njega utvrde opseg zaštite koju žig pruža?
3. Može li jednostavno podnošenje zahtjeva za registraciju žiga bez namjere njegovog korištenja u odnosu na navedenu robu ili usluge predstavljati zlu vjeru?
4. Ako je odgovor na treće pitanje potvrđan, može li se zaključiti da je tužitelj podnio zahtjev djelomično u dobroj i djelomično u lošoj vjeri ako i u mjeri u kojoj je tužitelj imao namjeru koristiti taj žig u odnosu na neke od navedenih roba ili usluga, ali nije imao namjeru koristiti ga u odnosu na druge navedene robe ili usluge?
5. Je li članak 32. stavak 3. UK Trade Marks Act 1994 (Zakon Ujedinjene Kraljevine o žigovima iz 1994.) u skladu s Direktivom 2015/2436/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i njezinim prethodnicama?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015., L 336, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2018. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Deutsche Lufthansa AG protiv Land Berlin**

(Predmet C-379/18)

(2018/C 276/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG

Tuženik: Land Berlin

Druge stranke: Berliner Flughafen Gesellschaft mbH; Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s Direktivom 2009/12/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o naknadama zračnih luka, točnije njezinim člankom 3., člankom 6. stavcima 3. do 5. kao i člankom 11. stavcima 1. i 7. nacionalni propis kojim se propisuje da se sustav naknada zračnih luka kakav je uspostavilo upravno tijelo zračne luke mora podnijeti neovisnom nadzornom tijelu na odobrenje, a da se ni upravnom tijelu zračne luke ni korisniku zračne luke ne zabranjuje odrediti naknade različite od onih koje je odobrilo nadzorno tijelo?
2. Je li u skladu s navedenom direktivom tumačenje nacionalnog prava prema kojem je korisniku zračne luke zabranjeno pobijati odobrenje Pravilnika o naknadama koje je dalo nadzorno tijelo, ali mu je dopušteno podnijeti tužbu protiv upravnog tijela zračne luke u kojoj može isticati da Pravilnikom o naknadama utvrđena naknada nije u skladu s odobrenjem?

⁽¹⁾ SL 2009., L 70, str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 57.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2018. uputio High Court of Justice, Family Division
(Engleska i Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – UD protiv XB**

(Predmet C-393/18)

(2018/C 276/38)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice, Family Division (Engleska i Wales)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UD

Tuženik: XB

Prethodna pitanja

1. Je li fizička nazočnost djeteta u državi ključni sastojak uobičajenog boravišta u smislu članka 8. Uredbe br. 2201/2003 iz 2003. ⁽¹⁾?
2. U okolnostima kad su oba roditelja nositelji roditeljske odgovornosti, utječe li na odgovor na prvo pitanje činjenica da je majka prijevarno navedena da ode u drugu državu, a onda nezakonito pritvorena prisilom ili drugim nezakonitim postupanjem oca u toj državi, zbog čega je prisiljena roditi dijete u toj državi, ako je moguće da je došlo do povrede ljudskih prava majke i/ili djeteta, u skladu s člancima 3. i 5. Europske konvencije o ljudskim pravima iz 1950. ili na neki drugi način?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – Carolina Minayo Luque protiv Quitxalla Stars, SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Predmet C-432/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/39)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 18. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Kevin Joseph Devine protiv Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(Predmet C-538/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/40)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 17. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – X BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Predmet C-631/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/41)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 8. svibnja 2018. – Meissen Keramik GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-686/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 276/42)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 22. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – David Vicente Fernandes protiv Gabinete Português de Carta Verde

(Predmet C-71/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/43)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – José Luis Cabana Carballo protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Predmet C-141/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/44)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 23. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Headlong Limited protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Predmet C-303/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/45)

Jezik postupka: mađarski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 269, 14. 8. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Uber BV protiv Richarda Leipolda

(Predmet C-371/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/46)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

**Rješenje predsjednika Suda od 29. ožujka 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske, koju
podupire: Francuska Republika**

(Predmet C-381/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/47)

Jezik postupka: hrvatski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.

**Rješenje predsjednika osmog vijeća Suda od 24. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Portugalske
Republike**

(Predmet C-382/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/48)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

**Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske, koju
podupire: Francuska Republika**

(Predmet C-415/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/49)

Jezik postupka: hrvatski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

**Rješenje predsjednika trećeg vijeća Suda od 28. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je
uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – Hoteles Pinero Canarias SL
protiv Keefea, punoljetne osobe kojoj je oduzeta poslovna sposobnost, kojeg zastupa Eyton**

(Predmet C-491/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/50)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

**Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – Eurowings GmbH protiv Klausa Rövekampa, Christiane Rupp**

(Predmet C-615/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/51)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 63, 19. 2. 2018.

**Rješenje predsjednika Suda od 23. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland protiv
Aylin Wüst, Petera Wüsta**

(Predmet C-645/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/52)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

**Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Hamburg – Njemačka) – Anke Hartog protiv British Airways plc**

(Predmet C-711/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/53)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

**Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Hannover – Njemačka) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov protiv Swiss Global Air Lines
AG**

(Predmet C-721/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/54)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 123, 9. 4. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 26. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Modesto Jardón Lama protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Predmet C-7/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/55)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Bugarske, koju podupire: Francuska Republika

(Predmet C-27/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/56)

Jezik postupka: bugarski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 83, 5. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 17. svibnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – AX protiv BW

(Predmet C-57/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/57)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 29. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga

(Predmet C-87/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/58)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

**Rješenje predsjednika Suda od 29. svibnja 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva
Luksemburga**

(Predmet C-88/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/59)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

**Rješenje predsjednika Suda od 1. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal
Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Raúl Vítor Soares
de Sousa protiv Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Predmet C-196/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/60)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Francuska protiv Komisije

(Predmet T-259/13 RENV) ⁽¹⁾

(„FEOGA — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Troškovi isključeni iz financiranja — Mjere ruralnog razvoja — Područja s prirodnim ograničenjima — Paušalni financijski ispravak — Troškovi Francuske — Kriterij opterećenja — Provjere na terenu”)

(2018/C 276/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas, S. Horrenberger, R. Coesme, E. de Moustier i A.-L. Desjonquères, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku D. Bianchi, G. von Rintelen i J. Aquilina, zatim D. Bianchi, G. von Rintelen i A. Lewis, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. Sampol Pucurull, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi djelomičnog poništenja provedbene odluke Komisije 2013/123/EU, od 26. veljače 2013., o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u sklopu Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR), Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2013, L 67, str. 20.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Francuska Republika i Europska komisija snosit će vlastite troškove.
3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – KV protiv Komisije

(Predmet T-104/15) ⁽¹⁾

(„Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru programa cjeloživotnog obrazovanja i osposobljavanja (2007-2013) — Projekti „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT” — Neprihvatljivi troškovi — Tužba za poništenje — Nenadležnost Komisije”)

(2018/C 276/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KV (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku C. Gheorghiu i K. Skelly, zatim C. Gheorghiu, I. Rubene i J. King, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) (zastupnici: u početku H. Monet i D. Homann, zatim H. Monet, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja provedbene odluke Komisije C(2014) 9706 *final*, od 16. prosinca 2014., kojom je odbijena kao neosnovana tužiteljeva tužba protiv odluke EACEA-e od 23. rujna 2014. kojim se određeni troškovi osoblja proglašavaju neprihvatljivima s obzirom ugovore o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljene 30. rujna 2010. i 9. rujna 2011. između tužitelja i EACEA-e za provedbu europskih projekata „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT”.

Izreka

1. Provedbena odluka Komisije C(2014) 9706 *final*, od 16. prosinca 2014., se poništava.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbacuje kao nedopuštena.
3. Europska komisija će uz svoje snositi i troškove KV-a.
4. Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – KV protiv EACEA-e

(Spojeni predmeti T-306/15 i T-484/15) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru programa za cjeloživotno obrazovanje i osposobljavanje (2007-2013) — Projekti NEST i „This is IT” — Neprihvatljivi troškovi — Preinaka tužbe”)

(2018/C 276/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KV (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) (zastupnici: u početku H. Monet i D. Homann, zatim H. Monet, agenti)

Predmet

Zahtjevi na temelju članka 272. UFEU-a radi utvrđenja da je time što su određeni troškovi osoblja koje je angažirao tužitelj u okviru projekata „Network of Staff and Teachers in childcare services” (NEST) i „Facilitating and fostering digital competence through volunteers – This is IT” (This is IT), proglašeni neprihvatljivima, EACEA nije pravilno tumačila i primijenila ugovorne odredbe koje se odnose na te projekte.

Izreka

1. Predmeti T-306/15 i T-484/15 spajaju se u svrhu donošenja odluke kojom se završava postupak.
2. Tužbe se odbijaju.
3. KV-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – Verbis Alfa i EasyPack (InPost)

(Predmet T-537/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije InPost — Raniji figurativni žigovi Europske unije INFOPOST i ePOST i raniji nacionalni verbalni žig POST — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje rizika dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001] — Nepostojanje štete ugledu i nepostojanje slabljenja razlikovnog karaktera žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe br. 2017/1001] — Dokazi prvi put podneseni pred Općim sudom”)

(2018/C 276/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutsche Post AG (Bonn, Njemačka) (zastupnici: u početku M. Viefhues i T. Heitmann, zatim M. Viefhues, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Rajh, G. Sakalaite-Orlovskiene i D. Walicka, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Verbis Alfa sp. z o.o. (Krakov, Poljska) i EasyPack sp. z o.o. (Krakov) (zastupnici: M. Żabińska, A. Kockläuner i O. Nilgen, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. lipnja 2015. (predmet R 546/2014-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Deutsche Post, s jedne strane, i Verbis Alfa te EasyPack, s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Deutsche Post AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 371, 9. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2018. – Haverkamp IP protiv EUIPO-a – Sissel (Otirač)(Predmet T-227/16) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja otirač — Raniji dizajn — Razlog za ništavost — Nedostatak individualnog karaktera — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Dokaz zasićenja stanja tehnike — Nepostojanje različitog ukupnog dojma — Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 6/2002 — Članak 63. stavak 1. Uredbe br. 6/2000”)

(2018/C 276/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Haverkamp IP GmbH (Kindberg, Austrija), kojemu je dopušteno da zamijeni Reinharda Haverkampa (zastupnik: A. Waldenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Hanne i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2016. (predmet R 2618/2014-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Sissel i R. Haverkampa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Haverkamp IP GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2018. – Haverkamp IP protiv EUIPO-a – Sissel (Uzorak površine plaže s oblucima)(Predmet T-228/16) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje uzorak površine plaže s oblucima — Raniji dizajn — Razlog za ništavost — Nepostojanje novosti — Članak 5. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2018/C 276/66)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Haverkamp IP GmbH (Kindberg, Austrija), kojemu je dopušteno zamijeniti Reinharda Haverkampa (zastupnik: A. Waldenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Hanne i D. Walicka, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2016. (predmet R 2619/2014-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Sissel i R. Haverkampa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Haverkamp IP GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – České dráhy protiv Komisije (Predmet T-325/16) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Upravni postupak — Odluka kojom se nalaže pretraga — Proporcionalnost — Nepostojanje proizvoljnosti — Obveza obrazlaganja — Dovoljno ozbiljne indicije — Pravna sigurnost — Legitimna očekivanja — Pravo na poštovanje privatnog života — Prava obrane”)

(2018/C 276/67)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: České dráhy a.s. (Prag, Češka Republika) (zastupnici: K. Muzikář, J. Kindl i V. Kuča, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2016) 2417 final od 18. travnja 2016. u vezi s postupkom primjene članka 20. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1/2003, upućene društvu České dráhy i svim poduzetnicima pod njegovom izravnom ili neizravnom kontrolom, kojom im se nalaže da se podvrgnu pretrazi (predmet AT.40156 – Falcon).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C(2016) 2417 final od 18. travnja 2016. u vezi s postupkom primjene članka 20. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1/2003, upućena društvu České dráhy i svim poduzetnicima pod njegovom izravnom ili neizravnom kontrolom, kojom im se nalaže da se podvrgnu pretrazi (predmet AT.40156 – Falcon), u dijelu u kojem se ona odnosi na linije koje nisu linija Prag – Ostrava i na postupanje koje nije navodna primjena cijena nižih od iznosa troškova.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 314, 29. 8. 2016.

**Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Sicignano protiv EUIPO-a – IN.PRO.
DI (GiCapri „a giacchett’e capri”)**

(Predmet T-619/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GiCapri „a giacchett’e capri” — Raniji figurativni žig Europske unije CAPRI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredba (EU) 2017/1001))

(2018/C 276/68)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Pasquale Sicignano (Santa Maria la Carità, Italija) (zastupnici: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli i G. Petrocchi, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Inghirami Produzione Distribuzione SpA (IN.PRO.DI) (Milano, Italija)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. lipnja 2016. (predmet R 806/2015-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva IN.PRO.DI i P. Sicignana.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Pasqualeu Sicignanu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. — České dráhy protiv Komisije

(Predmet T-621/16) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Upravni postupak — Odluka kojom se nalaže pretraga — Inspekcija naložena na temelju informacija proizišlih iz druge inspekcije — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja — Pravo na poštovanje privatnog života — Prava obrane”)

(2018/C 276/69)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: České dráhy a.s. (Prag, Češka Republika) (zastupnici: K. Muzikář, J. Kindl i V. Kuča, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2016) 3993 *final* od 22. lipnja 2016., o postupku primjene članka 20. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1/2003, upućene društvu České dráhy kao i svim društvima koja ono izravno ili neizravno nadzire, kojom im se nalaže da se podvrgnu inspekciji (predmet AT.40401 – Twins).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu České dráhy, a.s. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Akant Monika i Zbigniew Harasym protiv EUIPO-a – Hunter Douglas Holding (COSIMO)

(Predmet T-739/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije COSIMO — Raniji verbalni žig Europske unije COSIFLOR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokaz stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001)“)

(2018/C 276/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Akant Monika i Zbigniew Harasym sp. j. (Koszalin, Poljska) (zastupnik: M. Krekora, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hunter Douglas Holding GmbH & Co.KG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnik: M. Sonntag, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. kolovoza 2016. (predmet R 2364/2015 – 2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Hunter Douglas Holding te Akant Monika i Zbigniew Harasym.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Akant Monika i Zbigniew Harasym sp.j. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – France.com protiv EUIPO-a – France (FRANCE.com)

(Predmet T-71/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije FRANCE.com — Raniji međunarodni figurativni žig France — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 276/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: France.com, Inc. (Coral Gables, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Bertrand, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, D. Colas i D. Segoin, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. listopada 2016. (predmet R 2452/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Francuske Republike i France.com.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. France.com, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Jumbo Africa protiv EUIPO-a – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)

(Predmet T-78/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije JUMBO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001] — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Članak 52. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe br. 2017/1001)”)

(2018/C 276/72)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Španjolska) (zastupnici: M.C. Bugarza González i E. Torner Lasalle, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. García Murillo i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: ProSiebenSat.1 Licensing GmbH (Unterföhring, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. listopada 2016. (predmet R 227/2016-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava ProSiebenSat.1 Licensing i Jumbo Africa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Jumbo Africa, SL snosit će vlastite troškove kao i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2018. – Amplexor Luxembourg protiv Komisije

(Predmet T-211/17) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Obrada mišljenja radi njihove objave u Dodatku Službenom listu Europske unije — Jednako postupanje prema ponuditeljima — Neutralizacija prednosti ugovornog suradnika — Zlouporaba ovlasti”)

(2018/C 276/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (zastupnik: J.-F. Steichen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i O. Verheecke, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Ureda za publikacije Europske unije (OP) od 13. veljače 2017. o uvrštenju tužitelja na drugo mjesto u okviru postupka javne nabave br. 10651 radi sklapanja okvirnog ugovora po kaskadnoj metodi radi obrade mišljenja s ciljem njihove objave u Dodatku Službenom listu Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Amplexor Luxembourg Sàrl nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2018. – NCL protiv EUIPO-a (FEEL FREE)**(Predmet T-362/17) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije FEEL FREE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001)“)**

(2018/C 276/74)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek, A. Söder i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2017. (predmet R 2094/2016-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka FEEL FREE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu NCL Corporation Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 249, 31. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2018. – Staropilsen protiv EUIPO-a – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)**(Predmet T-556/17) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije STAROPILSEN; STAROPLZEN — Raniji verbalni nacionalni žigovi i žigovi Europske unije STAROPRAMEN — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a), Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/10019]“)**

(2018/C 276/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Staropilsen s. r. o. (Plzeň, Češka Republika) (zastupnica: A. Kodrasová, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Pivovary Staropramen s. r. o. (Prag, Češka Republika) (zastupnik: M. Voják, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. lipnja 2017. (predmet R 236/2017-4), koja se odnosi na postupak za poništenje između Pivovary Staropramen i Staropilsen.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Staropilsen s. r. o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Anabi Blanga protiv EUIPO-a – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Predmet T-657/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije HPC POLO — Raniji verbalni žig Europske unije POLO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 276/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gidon Anabi Blanga (Mexico, Meksiko) (zastupnik: M. J. Sanmartín Sanmartín, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: K. Zajfert, D. Walicka i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: R. Black, solicitor i S. Baran, barrister)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. lipnja 2017. (predmet R 2368/2016-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između The Polo/Lauren Company i Anabija Blanga.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gidonu Anabi Blangaji se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2018. – hoechstmass Balzer protiv EUIPO-a (Oblik kućišta mjerne trake)

(Predmet T-691/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik kućišta mjerne trake — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 276/77)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: hoechstmass Balzer GmbH (Sulzbach, Njemačka) (zastupnik: K. Zapfe, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2017. (predmet R 2331/2016-4), koja se odnosi na prijavu registracije trodimenzionalnog znaka koji čini oblik kućišta mjerne trake kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hoechstmass Balzer GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – L. protiv Parlamenta

(Predmet T-156/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Akreditirani parlamentarni asistent — Raskid ugovora — Litispendencija — Nedopuštenost”)

(2018/C 276/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: L (zastupnik: I. Coutant Peyre, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: Í. Ní Riagáin Düro i M. Windisch, agenti)

Predmet

Zahtjev se temelji na članku 270. UFEU-a radi poništenja odluke Parlamenta od 24. lipnja 2016. o raskidu tužiteljeva ugovora o radu kao akreditiranog parlamentarnog asistenta.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Svaka stranka će snositi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Unigroup protiv EUIPO-a – Pronova Laboratories (nailicin)**(Predmet T-587/17) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije nailicin — Raniji verbalni žig Beneluksa NAILCLIN — Relativni razlog za odbijanje — Kopija potvrde o registraciji ranijeg žiga — Pravilo 19. stavak 2. točka (a) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 7. stavak 2. točka (a) podtočka ii. Delegirane uredbe (EU) 2017/1430) — Uzimanje u obzir dokumenta koji je podnesen zajedno s obavijesti o prigovoru — Pravilo 19. stavak 4. Uredbe br. 2868/95 (koje je postalo članak 7. stavak 5. Delegirane uredbe 2017/1430) — Očito pravno neosnovana tužba”)

(2018/C 276/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Unigroup ApS (Lyngby, Danska) (zastupnik: M. Rijsdijk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Pronova Laboratories BV (Muiden, Nizozemska) (zastupnik: S. Wertwijn, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. lipnja 2017. (predmet R 2359/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pronova Laboratories i Unigroup.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Unigroup ApS snosit će, osim vlastitih, i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te društva Pronova Laboratories BV.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – Brunke protiv Komisije**(Predmet T-258/18)**

(2018/C 276/80)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lothar Brunke (Berlin, Njemačka) (zastupnik: A. Schniebel, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi diskriminirajući učinak Direktive 2005/36/EZ u odnosu na mogućnosti obavljanja profesionalne djelatnosti kao liječnik bez specijalizacije;

- podredno, naloži tuženiku da, uz poštovanje pravnog stajališta Općeg suda, donese odluku u tužiteljevu korist na temelju koje on može u razumnom roku ishoditi odobrenje za obavljanje djelatnosti liječnika specijalista za naturopatiju, uz priznanje njegova dugogodišnjeg iskustva iscjeljivanja u privatnoj praksi i daljnjeg osposobljavanja koje je pohađao uz obavljanje svoje profesionalne djelatnosti;
- podredno, utvrdi da Komisija nije ispunila obveze koje ima na temelju UFEU-a time što nije donijela odluku na temelju tužiteljevih pritužbi od 6. lipnja 2017. i od 27. prosinca 2017.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj navodi da ga Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ sprečava da obavlja liječničku djelatnost u Europi jer nepostojanje odredbe o izuzeću za liječnike bez specijalizacije dovodi do stvarne zabrane obavljanja profesionalne djelatnosti za tužitelja. S tim u vezi tužitelj prigovara Komisiji da se nije očitovala o postojanju te diskriminacije.

⁽¹⁾ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 25.)

Tužba podnesena 22. svibnja 2018. – Mediaservis protiv Komisije

(Predmet T-316/18)

(2018/C 276/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mediaservis s. r. o. (Prag, Češka Republika) (zastupnici: D. Vosol i C. Schneider, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku C(2018) 753 *final* od 19. veljače 2018. o nepodnošenju prigovora protiv državne potpore dodijeljene Češkoj pošti za pružanje univerzalne poštanske usluge u razdoblju 2013. – 2017.;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a.

- Komisija je odlučila da neće pokrenuti postupak propisan člankom 108. stavkom 2. UFEU-a, iako je imala ozbiljne poteškoće prilikom svoje ocjene spojivosti državne potpore sa zajedničkim tržištem.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija nedovoljno i nepotpuno razmotrila slučaj i na tome da nije razmotrila sva činjenična i pravna pitanja koja su joj iznijele osobe, poduzeća i udruge na čije interese može utjecati dodjela potpore te na povredi obveze obrazlaganja.

- Komisija nije razmotrila sva pitanja postavljena u tužiteljevoj žalbi. Umjesto toga, Komisija je površno smatrala da se izračun neto troška temelji na primjerenom računovodstvenom odvajanju troška univerzalne usluge od drugih troškova.
 - Komisija je u tom pogledu povrijedila svoju obvezu obrazlaganja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u vezi s izračunom neto troška i provjere nepostojanja prekomjerne naknade.
- Komisija je pogrešno zaključila da su troškovi društva Česká pošta koji su nastali unutar i izvan dosega univerzalne usluge dodijeljeni u skladu sa stavkom 31. Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012. ⁽¹⁾.
 - U tom smislu, Komisija je svoju odluku temeljila na očito nerealnoj pretpostavci koja se protivi činjenicama.
 - Tom se Komisijinom pretpostavkom koja se protivi činjenicama nije uzelo u obzir da se češkim Zakonom o poštanskim uslugama traži da cijene moraju uključivati sve nastale troškove.
 - Izračunom neto troška povrijeđen je stavak 32. Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012., s obzirom na to da se njime nisu uzeli u obzir relevantni izvori prihoda, čak i ako su povezani s djelatnostima različitim od usluga od općeg gospodarskog interesa.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci koja se tiče prava u pogledu primjene stavka 25. Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012. u vezi s Prilogom I. Dijelom B Direktive o poštanskim uslugama ⁽²⁾.
- Iako se u stavku 25. Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012. i u Prilogu I. Dijelu B Direktive o poštanskim uslugama traži izračun neto troškova radi procjene koristi za pružatelja usluga od općeg gospodarskog interesa, uključujući nematerijalnu korist, u granicama mogućeg (uzimajući u obzir nematerijalnu i tržišnu korist koje nastanu pružatelju univerzalne usluge), Komisijina se odluka u Prilogu A.1 bavila jedino nematerijalnim koristima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi stavka 51. i sljedećih Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012. i na povredi obveze obrazlaganja.
- Zbog tržišnog ponašanja društva Česká pošta kojemu je cilj udaljiti tržišne takmace s tržišta, Komisija je trebala nametnuti dodatne zahtjeve nužne kako bi se osiguralo da se ne utječe na razvoj trgovine u opsegu koji je protivan interesima Unije u skladu sa značenjem stavka 51. i sljedećih Okvira za usluge od općeg gospodarskog interesa iz 2012., ali je to propustila učiniti.
 - Čak i da nije imala tu obvezu, Komisija je u kontekstu tržišnog udjela i tržišnog ponašanja društva Česká pošta trebala navesti konkretne razloge zašto takvi dodatni zahtjevi nisu bili nužni, ali je to propustila učiniti.

⁽¹⁾ Komunikacija Komisije o okviru Europske unije za državne potpore u obliku naknade za pružanje javnih usluga (2011.) (SL 2012., L 8, str. 15.).

⁽²⁾ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća 1997. od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL 1998., L 15, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici (SL 2008., L 52, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 214.).

Tužba podnesena 22. svibnja 2018. – Amazon EU i Amazon.com protiv Komisije**(Predmet T-318/18)**

(2018/C 276/82)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Amazon EU Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) i Amazon.com, Inc. (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Paemen, M. Petite i A. Tombiński, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članke 1. do 4. Odluke Europske komisije od 4. listopada 2017. o državnoj potpori SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) koju je proveo Luksemburg za društvo Amazon, kojom se utvrđuje da je Luksemburg u 2003. društvu LuxOpCo na temelju poreznog rješenja dodijelio nezakonitu državnu potporu u razdoblju od svibnja 2006. – lipnja 2014.⁽¹⁾
- podredno, poništi članke 2. do 4. odluke; i
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer odlukom nije dokazano postojanje prednosti u korist tužitelja u odnosu na usporediva trgovačka društva na koje su se pozvali tužitelji
 - u odluci se neosnovano zanemaruju izravni dokazi o tome da su tantijeme koje je LuxOpCo platio za nematerijalnu imovinu tijekom predmetnog razdoblja bila u skladu s tržišnim uvjetima i da stoga ATC iz 2003. nije društvu LuxOpCo dodijelio stvarnu prednost u obliku smanjenja porezne osnovice.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povređuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer se utvrđenje u odluci o postojanju prednosti temelji na pogrešnoj analizi zadaća društava LuxOpCo i Amazon European Holding Technologies S.C.S.
 - analiza u odluci zadaća koje obavljaju Amazon European Holding Technologies S.C.S. („LuxSCS”) i LuxOpCo je pogrešna zbog niza ozbiljnih pogrešaka koje se tiču prava i činjenica. Te su pogreške utjecale na primjenu u odluci transakcijske metode neto marže i na glavni zaključak o postojanju prednosti koje je iz toga proizašlo.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povređuje članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo dobre uprave jer se u utvrđenju o postojanju prednosti u odluci nisu uzeli u obzir svi dokazi.
 - u odluci dokazi u spisu nisu ispitani s potrebnim stupnjem pažnje i nepristranosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povređuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i obveza obrazlaganja jer se utvrđenje u odluci o postojanju prednosti temelji na postojanju tantijema koje nisu u skladu s tržišnim uvjetima.
 - utvrđenje u odluci o postojanju prednosti podrazumijeva da je LuxOpCo trebao platiti transfernu cijenu koja očito odstupa od tržišnih uvjeta i stoga je neosnovano.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer u odluci nije dokazano postojanje prednosti u podrednim razmatranjima.
- dodatni zaključak u odluci o tome da je ATC iz 2003. dodijelio gospodarsku prednost društvu LuxOpCo jer se temeljio na tri neprikladne metodološke odluke temelji se na pogrešnoj kvalifikaciji uloga društava LuxOpCo i LuxSCS te je neosnovan.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer se ATC iz 2003. odlukom pogrešno kvalificira kao *ad hoc* pojedinačna mjera i slijedom toga se odluka pogrešno temelji na pretpostavci selektivnosti.
- na temelju pogrešne kvalifikacije ATC-a iz 2003. kao *ad hoc* pojedinačne mjere, u odluci se u okviru glavnog zaključka o selektivnosti pogrešno primjenjuje pretpostavka selektivnosti za utvrđenje da je ATC iz 2003. selektivne prirode.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti jer se analiza selektivnosti u odluci temelji na pogrešnom referentnom okviru.
- u okviru dodatnih zaključaka o selektivnosti, odlukom se neosnovano isključuje opća luksemburška upravna praksa koja se odnosi na transfernu cijenu iz referentnog okvira, čime se krši primjenjiva sudska praksa.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom povrjeđuju načela pravne sigurnosti, zabrane retroaktivnosti i nediskriminacije, te čini bitna povreda postupka jer ocjenjuje valjanost ATC-a iz 2003. s obzirom na Smjernice OECD-a koje su donesene naknadno.
- odluka se primjenjuje retroaktivno i diskriminatorno te neosnovano nameće tužiteljima i Luksemburgu standarde iz Smjernica OECD-a iz 2017. o transfernim cijenama koje su prvi puta izdane nakon što je Komisija pokrenula postupak u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a i dugo nakon donošenja ATC-a iz 2003.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je odlukom povrijeđen članak 17. Uredbe 2015/1589 ⁽²⁾ jer se odlukom nalaže povrat potpore iako je primjenjivi zastarni rok već protekao.
- nalog za povrat u odluci je nezakonit jer je desetogodišnji zastarni rok iz članka 17. Uredbe 2015/1589 protekao.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2018/859 od 4. listopada 2017. o državnoj potpori SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) koju je proveo Luksemburg za društvo Amazon (priopćeno pod brojem dokumenta C(2017) 6740) (SL 2018., L 153, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Tužba podnesena 9. lipnja 2018. – J. García Carrión protiv EUIPO-a – Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Predmet T-358/18)

(2018/C 276/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: J. García Carrión, SA (Jumilla, Španjolska) (zastupnik: E. Arsuaga Santos, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije JAUME CODORNÍU – prijava za registraciju br. 14 543 599

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2018. u predmetu R 451/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije žig br. 14 543 599 u razredu 33.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. lipnja 2018. – Unifarco protiv EUIPO-a – GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)

(Predmet T-359/18)

(2018/C 276/84)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Unifarco SpA (Santa Giustina, Italija) (zastupnici: A. Perani i J. Graffer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druška stranka pred žalbenim vijećem: GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche Srl (Rim, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije TRICOPID – zahtjev za registraciju br. 14 287 056

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. ožujka 2018. u predmetu R 2150/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj strani u postupku snošenje troškova ovog postupka te postupka pred odjelom za prigovore i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- Povreda i pogrešna primjena članka 47. stavka 2. podstavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda i pogrešna primjena članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – APEDA protiv EUIPO-a – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)

(Predmet T-361/18)

(2018/C 276/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (New Delhi, Indija) (zastupnik: N. Dontas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Atena, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije SIR BASMATI RICE – žig Europske unije br. 13 102 454

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. ožujka 2018. u predmetu R 90/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, osim u dijelu u kojem se odnosi na „sago” i „umjetnu rižu [nekuhanu]” obuhvaćene spornim žigom u razredu 30.;
- proglasi žig Europske unije ništavim u cijelosti;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova postupka pred Općim sudom, žalbenim vijećem i Odjelom za poništaje EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, o zbog apsolutnog razloga za ništavost/odbijanje u vezi s dovođenjem u zabludu;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog apsolutnog razloga za ništavost u vezi s postupanjem u zloj vjeri prilikom podnošenja prijave žiga Europske unije;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog apsolutnog razloga za ništavost/odbijanje u vezi s opisnim karakterom;
- članak 94. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s dostatnosti obrazloženja EUIPO-ovih odluka.

Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – Pet King Brands protiv EUIPO-a – Virbac (SUIMOX)**(Predmet T-366/18)**

(2018/C 276/86)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Pet King Brands, Inc. (Bartlett, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: T. Schmidpeter, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Virbac SA (Carros, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije SUIMOX – prijava za registraciju br. 15 039 993

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. ožujka 2018. u predmetu R 1835/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 15. lipnja 2018. – Sixsigma Networks Mexico protiv EUIPO-a – Marijn van Oosten Holding (UKIO)

(Predmet T-367/18)

(2018/C 276/87)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sixsigma Networks Mexico, SA de CV (Meksiko, Meksiko) (zastupnici: C. Casas Feu i J. Dorado Lopez-Lozano, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Marijn van Oosten Holding BV (Amsterdam, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave/nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije UKIO/žig Europske unije br. 15 079 023

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. ožujka 2018. u predmetu R 1536/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. lipnja 2018. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)

(Predmet T-368/18)

(2018/C 276/88)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Turska) (zastupnici: D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez i N. Martínez de las Rivas Malagón, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Meksiko)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije „ETI Bumbo” – prijava za registraciju br. 14 895 585

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2018. u predmetu R 1459/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b), članka 8. stavka 5. i članka 76. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. lipnja 2018. – Napolitano protiv Komisije

(Predmet T-369/18)

(2018/C 276/89)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: John Napolitano (Rim, Italija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluke koje se pobijaju predmetnom tužbom su odluka od 27. rujna 2017. da se tužitelja ne uključi na popis uspješnih kandidata na natječaju EPSO/AD/324/16, odluka od dana 25. listopada 2017. kojom je odbijen zahtjev za preispitivanja odluke o neuključivanju na popis uspješnih kandidata i odluka Tijela za imenovanja od 7. ožujka 2018. kojom je odbijena upravna žalba podnesena sukladno članku 90. Pravilnika. Obavijest o natječaju koja je predmet ovog postupka odnosila se na izbor deset istražitelja – voditelja tima (AD 9), radi uključivanja na popis uspješnih kandidata s kojih će Europska komisija (uglavnom Europski ured za borbu protiv prijevара – OLAF) zapošljavati nove dužnosnike administratore, kojima će biti povjereno vođenje tima istražitelja u području rashoda EU-a, suzbijanja korupcije, teških povreda pravila koje je počinilo osoblje EU-a, carine i trgovine, duhana i krivotvorene robe.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su prekršene odredbe koje uređuju jezični režim europskih institucija, posebno članci 1., 2. i 6. Uredbe br. 1/58, zabrana diskriminacije na temelju jezika, načelo proporcionalnosti iz članka 5. UFEU-a i članak 27. Pravilnika.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je prekršena obveza nepristranog postupanja od strane predsjednika Prosudbenog povjerenstva i članak 3. Priloga II. Pravilniku.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Prosudbeno povjerenstvo povrijedilo obavijest o natječaju zato što je, s jedne strane, prilikom zbrajanja bodova dobivenih na testovima s više ponuđenih odgovora i na testiranju općih kompetencija nezakonito povezalo dva različita pojma (odnosno „minimalni bodovni prag” i „eliminacijski karakter”), te što je, s druge strane, prilikom određivanja studije slučaja u kontekstu glavnog testa odabralo previše specifične teme zbog čega su u prednosti bile osobe koje su već imale iskustva u OLAF-u.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je prekršeno načelo jednakosti među kandidatima i da je prilikom ocjenjivanja nedostajalo objektivnosti zbog nestalnog sastava Prosudbenog povjerenstva.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je počinjena pogreška u ocjeni, s obzirom na značajno odstupanje između pojedinih diskrecijskih ocjena Prosudbenog povjerenstva. S druge strane, iz tumačenja općih odredbi jasno ne proizlazi da je testove trebalo razmatrati sasvim odvojeno.

Tužba podnesena 18. lipnja 2018. – Reiner Stemme Utility Air Systems protiv EASA-e

(Predmet T-371/18)

(2018/C 276/90)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Reiner Stemme Utility Air Systems GmbH (Wildau, Njemačka) (koji zastupaju: O. Alexander i P. Stompfe, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost zračnog prometa (EASA)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ništavom obavijest o naknadama – račun br. 90091554 od 28. travnja 2017. koji je izdao tuženik – u obliku odluke žalbenog vijeća EASA-e od 19. travnja 2018;
- proglasi Uredbu Komisije (EU) br. 319/2014⁽¹⁾ od 27. ožujka 2014. o pristojbama i naknadama koje ubire Europska agencija za sigurnost zračnog prometa neprimjenjivom u ovom slučaju;
- obustavi primjenu računa br. 90091554 od 28. travnja 2017. do donošenja odluke Suda; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija prekoračila svoju ovlast ubiranja poreza u području sigurnosti zračnog prometa

Tužitelj ističe da će se „pristojbe” za zrakoplove u kategoriji od 2 000 – 5 700 kg pretvoriti u poreze, zbog „dramatičnog porasta” „paušalne pristojbe” za više od 1 700 posto. U ovom slučaju, tuženikova usluga koju pruža građanima kao protučinidbu za „pristojbe” bila bi zanemariva (minimalna) u toj mjeri da se tuženikova usluga ne bi smatrala protučinidbom, nego oporezivanjem.

Međutim, Komisija nije ovlaštena ubirati poreze u području sigurnosti zračnog prometa. Stoga bi se Uredbom Komisije (EU) br. 319/2014, kojom se propisuje paušalna pristojba u iznosu od 263 800 eura za postupak certifikacije za zrakoplove poput tužiteljeva i koja navodno uopće nije povezana sa stvarnim zadacima koje obavlja tuženik i stoga ne čini protučinidbu za usluge koje pruža tuženik, povrijedilo načelo dodjeljivanja.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijani račun, kako je potvrđen pobijanom odlukom, čini povredu članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

U skladu s tužiteljevim mišljenjem, pristojbe koje je tuženik naplatio na temelju Uredbe (EU) br. 319/2014 za navedeni postupak certifikacije nisu proporcionalne s postavljenim ciljem i stoga se njima povređuje tužiteljeva sloboda poduzetništva u skladu s člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijani račun, kako je potvrđen pobijanom odlukom, čini diskriminirajuće postupanje i stoga se njime povređuje članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Pobijani račun koji je tuženik izdao u skladu s Uredbom (EU) br. 319/2014 ne ispunjava zahtjeve iz članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s obzirom na to da bi se prema tužitelju postupalo drugačije u usporedbi s drugim proizvođačima zrakoplova koji traže postupak certifikacije, iako situacija zahtijeva jednako postupanje.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 13. stavka 2. UEU-a

Napokon, tužitelj tvrdi da se člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 319/2014 tuženiku ne ostavlja nikakva diskrecijska ovlast u vezi s plaćanjem pristojbi za postupak certifikacije. Umjesto toga, njime se određuje treba li pristojba koju treba platiti biti paušalna pristojba ili promjenjiva pristojba. Time je Komisija prekoračila svoju ovlast donošenja Uredbe i povrijedila ravnotežu institucija Unije, koje je navedeno u članku 13. stavku 2. UEU-a.

(¹) Uredba Komisije (EU) br. 319/2014 od 27. ožujka 2014. o pristojbama i naknadama koje ubire Europska agencija za sigurnost zračnog prometa i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 593/2007 (SL 2014., L 93, str. 58.).

Tužba podnesena 22. lipnja 2018. – NHS protiv EUIPO-a – HLC SB Distribution (CRUZADE)

(Predmet T-378/18)

(2018/C 276/91)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NHS, Inc. (Santa Cruz, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Olson, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: HLC SB Distribution, SL (Irún, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije CRUZADE – prijava za registraciju br. 13 528 112

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. travnja 2018. u predmetu R 1217/2017-5

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prijavu za registraciju žiga Europske unije br. 013 528 112 za „skateboarde i njihove dijelove”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 25. lipnja 2018. – Engel protiv EUIPO-a – F. Engel (ENGEL)

(Predmet T-381/18)

(2018/C 276/92)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Engel GmbH (Pfullingen, Njemačka) (zastupnik: C. Pfitzer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: F. Engel K/S (Haderslev, Danska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga ENGEL u kojoj je naznačena Europske unija – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 178 629

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. ožujka 2018. u predmetu R 1423/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- prekine postupak do donošenja odluka o zahtjevima za proglašavanje ništavosti žigova društva F. ENGEL.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 20. stavka 7. točke (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95;
- povreda pravičnog suđenja.

Rješenje Općeg suda od 19. lipnja 2018. – UE protiv Komisije**(Predmet T-487/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/93)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 357, 23. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 20. lipnja 2018. – Teollisuuden Voima protiv Komisije**(Predmet T-620/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/94)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Rješenje Općeg suda od 19. lipnja 2018. – UE protiv Komisije**(Predmet T-148/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/95)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR